

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

9. ČÍSLO / XXIII. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

1. BŘEZNA 2015

Z obsahu:

Rodina: Děti

Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 11. února 2015
- strana 2 -

Se smrtí končí všechno (2 - dokončení)

Sv. Alfons Maria
z Liguori
- strana 4 -

O duchovním přijímání - strana 5 -

„Na tomto stojí vytrvalost
a důvěra svatých.“
(Zj 13,10)

Sebastian Bednarowicz
- strana 6 -

Rozhovor s teroristou

Fiktivní rozhovor
podle myšlení teroristů
- strana 7 -

Martyrium - mučednictví

Svědectví našemu
Pánu a Bohu Ježíši
Kristu až k vydání
vlastního života
- strana 8 -

Akita

- strana 10 -

Kříže a jména mučedníků v saúdskoarabské poušti

- strana 11 -

Vzpomínky

na papeže Pia X. (18)
- strana 12 -

Sv. Perpetua a Felicitá, mozaika v kryptě kostela v Národní svatyni ve Washingtonu

Rodina: Děti

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci

11. února 2015, náměstí Sv. Petra v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Po zamyšlení nad postavami matky a otce bych v dnešní katechezi chtěl mluvit o dítěti, nebo lépe o dětech. Vyjdu přitom z krásného Izaiášova obrazu. Prorok říká: „Zdaleka přicházejí tvoji synové, na zádech jsou přinašeny tvoje dcery. Spatříš to a zazáříš, radostí se zachvěje a rozšíří tvé srdce.“ (Iz 60,4-5) Je to nádherný obraz, obraz štěstí vzniklý shledáním rodičů a dětí, kteří společně putují vstříc budoucí svobodě a pokoji, po dlouhém období odloučení a rozdělení, kdy se židovský lid nacházel daleko od svoji vlasti.

Existuje totiž těsné spojení mezi nadějí lidu a harmonií mezi generacemi. To si musíme dobře uvědomit. Radost dětí rozechvívá srdce rodičů a otevírá budoucnost. Děti jsou radostí rodiny i společnosti. Nejsou problémem reprodukční biologie, ani jedním z mnoha způsobů seberealizace.

A tím méně jsou majetkem rodičů. Nikoli, děti jsou darem, dárkem. Děti jsou dar. Každé dítě je jedinečné a neopakovatelné a současně má nezaměnitelný vztah ke svým kořenům. Být synem a dcerou podle Božího plánu znamená nést s sebou paměť a naději lásky, která uskutečnila sebe samu tím, že předala život jiné, původní a nové lidské bytosti. A pro rodiče je každé dítě sebou samým, jiným a odlišným. Dovolte mi jednu rodinnou vzpomínku. Pamatuji si na svoji maminku, jak o nás říkala – bylo nás pět: „Mám pět dětí.“ A když jsme se ptali, které je nejoblíbenější, odpovídala: „Mám pět dětí jako pět prstů. Když ublíží jednomu, pocítím bolest. Když druhému, tak také. Pocítím to všech pět. Všechny jsou moje děti, ale liší se jako prsty jedné ruky.“ A taková je rodina. Děti jsou různé, ale všechny jsou dětmi.

Dítě je milováno, protože je dítě. Nikoli proto, že je krásné, takové či ona-

ké, ale protože je dítětem! Nikoli proto, že smýšlí jako já anebo ztělesňuje moje touhy. Dítě je dítětem: život zrozený námi, ale určený jemu, jeho dobru. Dobru rodiny, společnosti a celému lidstvu. Zde pramení také hloubka lidské zkušenosti být synem či dcerou, která nám umožňuje objevit nezištnou dimenzi lásky, jež nás nepřestává udivovat. Je to krása toho, že jsme milováni dříve. Děti jsou milovány ještě dřív, než přijdou. Často potkávám na náměstí maminky, které mi ukazují, že čekají dítě, a žádají požehnání... Tyto děti jsou milovány ještě před příchodem na svět. Taková je štědrost lásky. Jsou milovány ještě před narozením, podobně jako nás Bůh vždycky miluje první. Jsou milovány ještě předtím, než by si něco zasloužily, ještě předtím, než dovedou mluvit či myslet, dokonce dříve, než přijdou na svět! Být dětmi je zásadní podmínkou poznání Boží lásky, která je posledním zdrojem tohoto autentického zázraku. Do duše každého, jakkoli křehkého dítěte Bůh vkládá pečeť této lásky, která je základem osobní důstojnosti, kterou nic a nikdo nebude moci zničit.

Dokončení na str. 13

Nedopust', Bože, abych Tě ztratil! Taková je jistě touha každého z nás. V době postní navíc jednoduchá myšlenka, kterou lze spojit s otázkou: Čím ztrácím Boha já, co mě od něho vzdaluje? Jistě, je to hřích. Ale co je příčinou toho, že se nechám přemoci ďáblovým pokušením a zhřeším? Odpověď musíme v pokoře hledat každý sám. Tato reflexe je důležitá pro naši spásu, neboť jak budeme ve svém životě smýšlet a snažit se odolávat pokušení, tak na tom budeme i v okamžiku smrti. Podrobně to vysvětluje sv. Alfons z Liguori. (str. 4)

Také Panna Maria v církvi uznaných zjeveních jasně ukazuje, že litovat svých hříchů, obrátit se k Bohu a milovat ho celým srdcem je jedinou cestou ke spáse, k věčnému štěstí. A varuje před Božími tresty, tak jako v japonské Akitě. (str. 10) Ony tresty nemají člověka zstrašit a ukázat Boha jako nemilosrdného Pána. Naopak, je třeba v těchto poselstvích nacházet Boha jako milosrdného

Editorial

Otce, který svým dětem dává čas k obrácení – a to skrze Matku Boží a její mateřskou lásku, se kterou k lidstvu hovoří. Ovšem nemysleme si, že tento čas potrvá věčně, neboť u Boha je jeden den jako tisíc roků a tisíc roků jako jeden den. Nikdo neví, kdy onen čas určený k pokání a obrácení vyprší – to ví jenom Otec sám. Nepromarněme tedy Boží nabídku a číňme pokání! A modleme se v Roce zasvěceného života ještě intenzivněji než jindy za papeže, biskupy, kněze a všechny zasvěcené osoby. Panna Maria k tomu tak často vybízí...

Ten, kdo má děti, jistě touží po tom, aby ani ony neztratily Boha, aby i ony došly spásy. A kdo děti nemá, přeje si to aspoň pro své blízké. Tato touha neztratit Boha a úsilí o její naplnění je svědectvím – martyriem o Ježíši Kristu, našem Pánu a Bohu, jediném Spasiteli; a může být dovedena až k vydání

vlastního života. (str. 8) Máme o tom mnoho příkladů v dávné i nedávné minulosti; ale také současnost má své hrdiny víry, z nichž jmenovitě nejznámější je zřejmě pákistánská křesťanka Asia Bibi. (str. 6) V jejím dopise rodině na rozloučenou vidíme nádherný obraz křesťanské rodiny. Stačí nám vzít si z onoho dopisu tři body: dítě je Boží dar; odvaha k víře v Ježíše Krista; naše rodina je světlem, i když jsme křesťané a chudí. Pokud někdo hledá námět ke katechezi v rodině, v dopise Asie Bibi jej nalezne. Není to nic jiného a nic menšího, než obraz lásky Trojjediného Boha vtisknutý do společenství rodiny!

Obráťme svou pozornost opět na sebe: Když v nás bydlí Trojjediný Bůh, máme všechno a vydržíme všechno. Jak říká svatá Terezie z Avily: „Bůh sám stačí.“ Proto s vroucím srdcem neustále volejme a posílujme se: „V Tebe věřím, v Tebe doufám, Bože, ze srdce Tě miluji. Amen.“

Daniel Dehner

Ježíš se svou družinou je na cestě do Jeruzaléma, kde se má vyplnit vše, co je o něm psáno. V tuto dobu apoštoly trpělivě a citlivě připravuje na to, čeho budou svědky o posledních Velikonocích. Využij této příležitosti ke své vlastní přípravě na největší svátky. Na úpatí hory Ježíš oznamuje, že se chce opět odebrat do samoty. Hledá ji na vrcholu hory, ale tentokrát si bere s sebou tři ze svých učedníků. Jsou to právě ti, kteří s ním vstoupili do domu, kde osvědčil svou božskou moc, když vrátil život mladá dívka. Stejnou trojici vezme zanedlouho s sebou jako společníky v těžké hodině

smrtného zápasu. Proč právě tyto tři? Nikdo z ostatních se neptá na důvody Ježíšovy volby. Na projevy zvláštní Boží přízně si nikdy nemůžeš dělat nárok. Postačí ti jistota, že ti nikdy nebude chybět milost potřebná k tomu, abys mohl plnit vůli Boží. Děkuj svému Pánu, že rozděluje své dary s nejvyšší moudrostí k Boží slávě i prospěchu všech.

Připoj se k malé skupině. Výstup na vrchol hory je dlouhý a namáhavý. Kdo chce zakusit Boží blízkost, musí vystoupit nad přízemní obzory do výšin, odkud teprve může poznat, jak malicherné je všechno to, co dole tak oslňuje zrak, dokud je zatemněn pozemskými závislostmi. Zapamatuj si cestu, kudy tě Pán vede na horu vznešené samoty, aby ses sem mohl vrátet co nejčastěji.

Pán pooděšel a jeho tvář i roucho se náhle obdivuhodně proměnily. Září jasněji než slunce, a přece neoslňuje zrak, nýbrž uchvacuje svou vznešeností a krásou. Skloň se hluboko před Božstvím, které zde poodhalilo svou vznešenost. Uvědom si při tomto pohledu, z jaké výšky Boží Syn sestoupil, aby přijal tu nejpoutnější smrt. Pozdrav oba ctihodné starozákonní světce, kteří přišli, aby s ním

Milovaný Syn

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

Je dobré, že jsme zde.

rozmlovali. Tématem jejich rozhovoru však není přítomná sláva. Ježíš s nimi hovoří o tom, jakou cenu zaplatí, aby se mohl vrátit do Otcovy slávy nikoliv sám, ale se svou Církví.

Tři ze Dvanácti, kteří mají být jednou sloupy této Církve, jsou však zatím spíše zmateni. To, co nechápou dnes, jim poslouží, aby pochopili, až se naplní prorocství. Zatím jsou ještě stále v zajetí svých lidských představ. Až Petr a Jan poběží k Pánovu hrobu, rozpomenou se na to, čeho dnes jsou svědky. Uč se s pokorou přijímat i to, co překračuje tvé chápání. Ani Ježíšova Matka Maria všechno hned nechápala, ale uměla to uchovávat ve svém srdci až do doby, kdy přijde čas pochopení.

O jednu jistotu se však můžeš bezpečně opřít již dnes. Za tuto jistotu bys měl být obzvláště vděčný. Je to hlas, kterým Otec ze zářícího oblaku opakovaně vyznává svou nekonečnou lásku ke svému Synu. Slyšíš stejnou větu, kterou řekl, když Ježíš jménem všeho lidstva přijímal v Jordánu křest pokání. Tehdy Otec vyhlásil s velkým zalíbením: *Toto je můj milovaný Syn*. Ale dnes je tu ještě dodatek, který se týká přímo i tebe: *Toho poslouvejte*. Kdysi na Sinaji za hromu a vichru oznamoval svůj zákon Mojžíšovi. Nyní vyhláší na hoře Tábor v jeho přítomnosti nový zákon: poslušnost k milovanému Synu a jeho radostné zvěsti o lásce, kterou Syn potvrdí a zaplatí svou krví.

Přítomnost starozákonního patriarchy a proroka potvrzuje to, co jsi dříve slyšel z Ježíšových úst: *Nepřišel jsem zrušit Zákon nebo proroky; nepřišel jsem zrušit, ale naplnit.*⁽¹⁾ Je to naplnění hodné Božího Syna, kterého Bůh poslal z lásky světu. Nový Hospodinův zákonodárce naplňuje Zákon tak, že se neomezuje na pouhá přikázání, nýbrž vlastním životem, smrtí a zmrtyvýchvstáním ukazuje cestu k nebeskému Oci.

Mrak se rozplynul a Pán opět stojí před tebou bez lesku, jasu a slávy. Je ti podobný ve všem kromě hříchu, aby ti usnad-

Liturgická čtení

1. čtení – Gn 22,1–2.9a.10–13.15–18
Bůh zkoušel Abraháma a řekl: „Abraháme!“ Odpověděl: „Tady jsem!“ Bůh pravit: „Vezmi svého syna, svého jediného syna, kterého miluješ, Izáka, a jdi do země Moria a obětuj ho tam jako celopal na jedné z hor, kterou ti označím.“ Když došli na místo od Boha určené, Abrahám tam vystavěl oltář a narovnal dříví. Pak vztáhl Abrahám ruku a vzal nůž, aby zabíjel svého syna. Ale Hospodinův anděl na něho zavolal z nebe: „Abraháme, Abraháme!“ Ten se ozval: „Tady jsem!“ (Anděl) řekl: „Nevztahuj svou ruku na chlapce a nic mu nedělej, neboť nyní vím, že se bojíš Boha, když mi neodpíráš svého syna, svého jediného syna.“ Abrahám pozdvihl své oči, a hle – za ním beran, který se chytil za rohy v křoví. Abrahám šel, vzal ho a obětoval jako celopal místo svého syna. Hospodinův anděl zavolal na Abraháma podruhé z nebe a řekl: „Při sobě samém přísahám – praví Hospodin – že jsi toto udělal a neodepřel jsi mi svého syna, svého jediného syna, zahrnu tě požehnáním a rozmnožím tvé potomstvo jako nebeské hvězdy, jako písek na mořském břehu, a tvé potomstvo se zmocní brány svých nepřátel. V tvém potomstvu budou požehnány všechny národy země za to, že jsi mě poslechl.“

2. čtení – Řím 8,31b–34

Bratři! Je-li Bůh s námi, kdo proti nám? Když ani vlastního Syna neušetřil, ale vydal ho za nás za všechny, jak by nám

Dokončení na str. 4

nil úkol, který ti uložil jeho a tvůj Otec: poslouchat jej, následovat jej a být mu podobný. Ale po tom všem, čeho jsi byl svědkem, není Otcův příkaz spíše vyznamenáním než úkolem?

Pokloň se Pánu a děkuj mu, že je ti tak blízký a tak podobný. Poděkuj mu i za všechna jeho přikázání. Pros jej, aby sis je zamiloval a vrátil se z hory Proměnění opravdu vnitřně proměněný.

Pane, jsem tvůj služebník, syn tvé služebnice, rozvázal jsi moje pouta. Přinesu ti obětí díky. Splním své sliby před veškerým lidem.⁽²⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Mt 5,17; ⁽²⁾ Žalm 116

Se smrtí končí všechno (2 - dokončení)

„Konec se blíží, konec se k tobě blíží.“ (Ez 7,6)

II.

Když byl španělský král Filip blízko smrti, zavolal svého syna k sobě, a zatímco ze sebe odhodil svůj královský šat, který ho pokrýval, promlouval k němu: „Můj princí, vidíš, jak se umírá a jak všechna velikost tohoto světa končí.“ Teodoret naplno říká: „Smrt se nebojí bohatých, ani osobních strážců, ani purpuru. Nic nebrání, aby knížata stejně jako poddaní propadla hnilobě, a nikdo, když zemře, ani kdyby byl knížetem, si nic nevezme do hrobu. Všechna sláva zůstane na lůžku, kde zemřel.“

„Až umře, nemůže si z toho odnést nic, jeho sláva s ním dolů nesestoupí.“ (Ž 49,18) Svatý Antonín nám vypráví, že jeden filosof zvolal, když Alexander Veliký zemřel: „Hleďte, ten, kterému včera země stála pod nohama, je teď zemí tlačěn. Včera mu nestačil celý svět, teď mu stačí čtyři sáhy země. Včera vodil po zemi veliká vojska a dnes ho několik nosičů spustilo do země.“ Přece je lepší to, co říká Bůh: „Nač se tolik pyšnit nad prachem a popelem?“ (Sir 10,9) Člověče, co pak nevidíš, že jsi prach a popel? Proč jsi tak domýšlivý? Proč věnuješ svá léta snažet být na tomto světě veliký? Přijde smrt

a přestane všechna tvoje sláva, zaniknou všechny tvoje plány.

O co šťastnější byla smrt svatého Pavla Poustevníka, který se skrýval šedesát let v jedné jeskyni, než smrt Nerona, který žil jako císař v Římě! O co šťastnější byla smrt svatého Felixe, kapucinského laického bratra, než smrt Jindřicha VIII., který žil v královské nádheře – ale v nepřátelství s Bohem! Musíme si ale uvědomit, že světci k dosažení takové smrti

zum a jeho nabyté špatné návyky kvůli zatemnělému a zatvrdlému srdci ho přemohou. Pokušení na něho silně zaútočí. A jak bude ten, který se v životě vzdával a byl zvyklý nechávat se přemoci, ve smrti odporovat? Pak by musela jeho srdce proměnit jenom mimořádně silná Boží milost. Ale je Bůh povinen poskytnout takovou milost? Cožpak si to takový člověk se svým nepořádným životem, jaký vedl, sám nezasloužil?

Odvrhni rychle všechno, co tě vzdaluje od Boha. Chceme proto vskutku opustit věci tohoto světa, než nás od nich smrt odtrhne násilím. „Blažslavení mrtví, kteří umírají v Pánu.“ (Zj 14,13) Blažslavení, kteří už ve smrti odumřeli lásce k tomuto světu! Takoví se nebojí smrti, ale přejí si ji, objímají ji s radostnou odvahou, protože potom se odloučí ode všech těch věcí, které milovali, aby se spojili s nejvyšším Dobrem, které jediné budou milovat, které jediné si zaslouží být od nich milováno a které je bude věčně činit šťastnými.

opustili všechno, vlast, zábavy, radovánky a naděje, které jim svět nabízel, a přijali chudý život v pohrdání. Jak ale mohou světáci, kteří žijí ve světských rozkoších doufat ve šťastnou smrt? Bůh hrozí hříšníkům, kteří Ho ve smrti hledají, ale nenaleznou: „Budete mě hledat, a nenaleznete mě.“ (Jan 7,34) Rozum nás o tom také přesvědčuje. Protože světsky smýšlející člověk bude mít ve smrti slabý ro-

A proto se pak jedná o jeho věčné štěstí nebo neštěstí. Jak je možné, že když si toto všechno uvědomíme a nepochybujeme o pravdách víry, žebychom neopustili všechno, abychom se věnovali Bohu, který nás bude soudit podle našich skutků?

CHVÁLY A PROSBY

Můj Pane! Kolik nocí jsem já ubohý prospal ve Tvé nemilosti! Můj Bože! V jakém ubohém stavu byla tenkrát moje duše! Sama chtěla být Tebou nenáviděna. Už byla odsouzena do pekla. Chyběl jenom rozsudek. Ale Ty, můj Bože, jsi nedopustil, abych zahynul, a nabídl jsi mi odpuštění. Kdo mi ale potvrdí, že jsi mi také odpustil? V této bázni budu žít až do doby, kdy mě budeš soudit. Ale bolest, že jsem Tě urazil, a ještě tě více Tvoje utrpení, můj milý Vykupiteli, mi dávají doufat, že dosáhnu Tvé milosti.

Je mi líto, nejvyšší Bože, že jsem Tě urážel, a miluji Tě nade všechno. Umiňuji si raději ztratit všechno ostatní než Tvoji milost a lásku. Ty chceš, aby bylo radostné mysli srdce, které Tě hledá. „Ať se zaraduje srdce těch, kteří hledají Pána.“ (srov. 1 Kron 16,10) Pane, zavrhuji všechny nepravosti, kterých jsem se dopustil. Dej mi odvalu a důvěru. Nepředhazuj mi moji nevědomost, vždyť já ji sám poznávám a odmítám.

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

s ním nedaroval také všechno ostatní? Kdo vystoupí se žalobou proti Božím vyvoleným? Bůh přece ospravedlňuje! Kdo odsoudí? Kristus Ježíš přece zemřel, ano, i z mrtvých vstal, je po Boží pravici a přimlouvá se za nás!

Evangelium - Mk 9,2-10

Ježíš vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana a vedl je na vysokou horu, aby byli sami. A byl před nimi proměněn. Jeho oděv zářivě zbělel – žádný bělič na světě by ho nedovedl tak vybělit. Zjevil se jim Eliáš s Mojžíšem a rozmlouval s Ježíšem. Petr se ujal slova a řekl Je-

žíšovi: „Mistře, je dobře, že jsme tady. Máme udělat tři stany: jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi?“ Nevěděl totiž, co by měl říci, tak byli ustrašení. Tu se objevil oblak a zastínil je. Z oblaku se ozval hlas: „To je můj milovaný Syn, toho poslouchajte!“ Když se rozhlédli, najednou u sebe neviděli nikoho jiného, jenom samotného Ježíše. Když sestupovali s hory, přikázal jim, aby nikomu nevypravovali o tom, co viděli, dokud Syn člověka nevstane z mrtvých. Toho slova se chytili a uvažovali mezi sebou, co to znamená „vstát z mrtvých“.

O duchovním přijímání

Ty jsi přece řekl, že nechceš smrt hříšníka, ale aby se obrátil a žil.

Ano, můj Bože! Opouštím všechno a obracím se k Tobě. Hledám Tě, Tebe si žádám a miluji Tě nade všechno. Dej mi svoji lásku, o nic víc Tě neprosím. Maria, Ty jsi moje naděje, uchovej mi svatou vytrvalost! Amen.

III.

David nazýval blaženost současného života snem, ze kterého se probudíme: „Jako snem při procitnutí...“ (Ž 73,20) Jeden spisovatel ji pokládal za sen; protože při ospalých smyslech se zdají některé veliké věci, které vůbec nejsou a ihned zmizí. Majetek tohoto světa se zdá být veliký, ale není ničím a má krátké trvání, jako sen trvá krátce a potom zase zmizí. Tato myšlenka, že se smrtí všechno končí, přivedla svatého Františka Borgiáše k rozhodnutí, aby se cele věnoval Bohu. Světci se přihodilo, že provázel mrtvé tělo císařovny Isabely do Granady. Když rakev otevřeli, utkali všichni s úděsem pryč před zápachem. Jenom svatý František zůstal pod vedením božského světla u mrtvoly, uvažoval u ní o marnosti světa a řekl jí, když se na ni podíval: „Ty jsi tedy moje císařovna? Jsi to ty, před kterou se tolik velkých mužů klanělo na kolenou? Ó paní Isabelo, kde je tvůj majestát, tvoje krása? Tak tedy končí krásy a koruny tohoto světa? Ode dneška chci tedy sloužit jednomu Pánu, který už nemůže zemřít.“ A zcela se zasvětil lásce k Ukřižovanému a složil pak slib, že vstoupí do nějakého řádu, kdyby jeho manželka zemřela. Když se to skutečně stalo, vstoupil do Tovaryšstva Ježíšova.

Vy ubohé děti Adamovy, varuje nás Duch Svatý, proč nevyženete ze svých srdcí svou velkou náklonnost ke světu, proč jsou vám milé marnivost a lež? To, co se stalo vašim předchůdcům, stane se i vám. Také oni bydleli ve svých palácích, spali ve stejných postelích, a dnes už tady nejsou. Totéž potká také vás. Oddej se tedy, můj bratře, Bohu ihned, dříve než přijde smrt. „Všechno, co tvá ruka může udělat, udělej, pokud k tomu máš sílu.“ (Kaz 9,10) Co máš udělat dnes, nepřesouvej na zítřek. Protože dnešní den přejde a nevrátí se nikdy, a zítra může k to-

Duchovní přijímání záleží ve vroucí touze přijmout Pána Ježíše ve Svátosti oltářní a s láskou se s ním spojit. Tridentý sněm je velmi doporučuje všem, zvláště při mši svaté, jestliže ke stolu Páně nepřístupují skutečně. Duchovní přijímání je Pánu Ježíši velice milé; vždyť on sám touží přebývat v našem srdci; těší ho tedy, když i my jeho touhu opětuje. Duchovní přijímání je projevem vroucí lás-

ky k Pánu Ježíši; je tedy velice záslužné a nám prospěšné.

Konejme je tedy co nejčastěji, zvláště při mši svaté, při požehnání, když jdem kolem kostela a při večerní modlitbě. Není k tomu třeba dovolení zpovědníka, ani postu, který před skutečným svatým přijímáním má být zachovávan. Aby duchovní přijímání bylo opravdové, předchází mu vzbuzení dokonalé lito- stosti nad hříchy.

MODLITBA DUCHOVNÍHO PŘIJÍMÁNÍ *

Ó nejsladší a nejmilejší Ježíši, věřím, že jsi v Nejsvětější svátosti oltářní přítomen jako Bůh a člověk. Miluji Tě z celého srdce. Z lásky k Tobě lituji všech svých hříchů nade všechno. Nechci již nikdy hřešit.

Vroucně toužím přijmout Tě ve Svátosti oltářní. Ale protože Tě nyní nemohu přijmout svátostně, přijď ke mně aspoň duchovně svou milostí.

Objímám Tě, ó Ježíši, jako bys skutečně vešel do mého srdce. Nedopouštěj, abych se kdy od Tebe odloučil. Amen.

Zdroj: Bůh a duše. Misionární knížka. Upravili redemptoristé. Vydání třinácté. Praha 1935.

* Podobná je modlitba v Kancionálu, č. 042.

bě přijít smrt, která ti nedovolí už nic vykonat. Odvrhni rychle všechno, co tě vzdaluje od Boha. Chceme proto vskutku opustit věci tohoto světa, než nás od nich smrt odtrhne násilím. „Blahoslavení mrtví, kteří umírají v Pánu.“ (Zj 14,13) Blažoslavení, kteří už ve smrti odumřeli lásce k tomuto světu! Takoví se nebojí smrti, ale přejí si ji, objímají ji s radostnou odvahou, protože potom se odloučí ode všech těch věcí, které milovali, aby se spojili s nejvyšším Dobrem, které jediné budou milovat, které jediné si zaslouží být od nich milováno a které je bude věčně činit šťastnými.

CHVÁLY A PROSBY

Můj milý Vykupiteli, děkuji Ti, že na mě čekáš. Co by se stalo se mnou, kdybys mě nechal zemřít, když jsem byl od Tebe vzdálený? Ať je vždy velebeno Tvoje milosrdenství a trpělivost, kterou jsi se mnou měl tolik let. Děkuji Ti za světlo a za milost, které jsi mi dal. Tenkrát jsem Tě nemiloval a staral se málo o to, abych byl Tebou milován. Teď Tě miluji z celého srdce a nemám většího utrpení, než že jsem Tebe, tak dobrého Boha, tak často urážel. Tato bolest mě trápí.

Ale tato trýzeň je sladká, protože mi dává důvěru, že jsi mi už odpustil. Můj Spasiteli, kéž bych raději zemřel, abych Tě nikdy neurazil! Třesu se obavou, že bych Tě mohl v budoucnu zase urazit. Dej mi raději zemřít nejtěžší smrtí, než abych ztratil Tvou milost. Kdysi jsem býval otrokem pekla, teď ale jsem Tvým služebníkem, Bože mojí duše! Ty jsi řekl, že máš rád toho, kdo má rád Tebe. „Miluji ty, kteří mě milují.“ Miluji Tě, jsem tedy Tvůj a Ty jsi můj. Mohl bych Tě napříště ztratit. Prosím Tě tedy o jednu milost: Dej mi raději zemřít, než abych Tě znovu urazil. Ty jsi mi prokázal tolik milostí, o které jsem ani neprosil. Obávám se, že mě nebudeš chtít vyslyšet kvůli této milosti, o kterou Tě teď prosím: Nedopust, abych Tě ztratil. Dej mi svoji lásku, nic víc si nežádám. – Maria, moje naděje, oroduj za mě! Amen.

Z knihy Vorbereitung zum Tode oder Betrachtungen über die ewigen Wahrheiten um fromm zu leben und selig zu sterben vom heiligen Alphons Maria von Liguori přeložil -mp-

„Na tomto stojí vytrvalost a důvěra svatých.“ (Zj 13,10)

Asia Noreen, známá spíše pod jménem Asia Bibi, je pákistánská křesťanka a matka pěti dětí odsouzená za údajnou „urážku proroka“ k smrti oběšením na základě zločinného zákona o rouhání. Vrchní soud v Lahore, který projednáni jejího odvolání dlouhé roky odkládal, nakonec v říjnu 2014 odvolání zamítl. V současné době čeká ve vězení na výsledek odvolání k Nejvyššímu soudu.

Její odsouzení vyvolalo celosvětové protesty a snahu omilostnit Asii Bibi a upravit zákon o rouhání tak, aby se omezilo jeho masové zneužívání k pronásledování náboženských menšin v Pákistánu. Tyto snahy narazily na odpor četných muslimských autorit. Masové protesty islamistů a vražda jednoho z největších odpůrců zákona a zastánců Asie Bibi, paňdžábského guvernéra Salmana Taseera (1946–2011), vedly k tomu, že se vláda od těchto plánů distancovala.

Neochota zabývat se jejím případem ještě vzrostla poté, co byl zavražděn další její zastánce, ministr pro záležitosti menšin Šáhbáz Bhattí (1968–2011). Imám Yousuf Qureshi vypsál odměnu 500 000 rupií (asi 6 000 dolarů) za její zavraždění.

„Moje děti... Největší touhou Vašeho otce a mě bylo, abychom byli šťastní a abychom i Vás udělali šťastnými, i když každodenní život není lehký. Jsme křesťané a jsme chudí, ale naše rodina je světlem. Chtěla bych vidět, jak vyrůstáte, vychovat z Vás poctivé lidi... A Vy jimi doopravdy budete! (...) Stále nevím, kdy mě pověsí, ale buďte klidní, moji milí; půjdu se vztyčenou hlavou, bez obav, protože se mnou bude náš Pán a Panna Maria, kteří mě vezmou do náruče.“ Těmito slovy se Asia Bibi, křesťanka z Pákistánu, loučila se svým mužem a pěti dětmi.

Asiina tragédie začala doslovným naplněním příkazu evangelia. Během společné práce na poli za žhavého červnového dne podala jedné spolupracovnici – muslimce – hrnek vody. Ta jí odpověděla úsměvem plným vděčnosti, ale jiná žena, která na poli také pracovala, tvrdila, že muslimové nemají pít z hrnků, které předtím používali křesťané. Tak mezi ženami vznikla hádka, v jejímž průběhu rozhořčená Asia řekla: „Ježíš umřel za hříchy lidí na kříži. A co pro lidi udělal Mohamed?“

Na tuto otázku ale nedostala odpověď. Namísto ní to část muslimských žen považovala za jasné kacířství a urážku islámského proroka. Na následky nebylo třeba dlouho čekat. Dalšího dne, když se Asia zase vydala na pole pracovat, na ni zaútočila skupina mužů a žen. Byla zbita a potom uvězněna.

„Můj život tady nic neznamená“

V islámském Pákistánu platí obzvláště přísné právo týkající se náboženských záležitostí. Rozsudek vynesený nad mladou, sedmatřicetiletou katoličkou bil do očí svou přísností: trest smrti a kromě toho vysoká pokuta.

Asia Bibi

Od té doby, tj. od června roku 2009, pobývá Asia ve vězení, v maličké cele bez okna, s děravou střešou, bez toalety. Sama po sobě musí uklízet exkrementy a nedostává žádné čisticí prostředky. K těmto podmínkám vysmívajícím se lidské důstojnosti a k vědomí tíživého rozsudku, který na ni spočívá, se ještě přidává strach o bezpečnost jejich nejbližších. Asia a její muž Ashiq mají pět dětí, z nichž jedno děvče je nesvéprávné, a nejmladší Isham neměl v době, kdy matku zavřeli, ani sedm let. Poté, co ji obvinili z údajného kacířství, musela rodina opustit svou vesnici a stěhovat se neustále z místa na místo, kde žije v ustavičných obavách.

Nebezpečí je totiž naprosto reálné. V roce 2010 se muslim Salman Taseer, guvernátor Paňdžábu, provincie, z níž Asia pocházela, obrátil na prezidenta Pákistánu s prosbou o její omilostnění a zorganizoval ve vězení konferenci s její účastí, kde veřejně kritizoval tzv. zákon o rouhání. Jako odpověď na to byl v lednu roku 2011 zavražděn vlastním strážcem 25 střelami do hlavy.

Tři měsíce poté byl zavražděn Šáhbáz Bhattí, katolík, ministr pro náboženské menšiny. Navzdory výhrůžkám se aktivně snažil bránit práva nemuslimů v Pákistánu. Několik týdnů před svou smrtí řekl otevřeně v jednom rozhovoru: „Vě-

řím v Ježíše Krista, který za nás dal svůj život. Žiju pro své společenství, pro ty, kteří trpí, a jsem připraven i zemřít při obraně jejich práv.“ Šáhbáz Bhattí Asiu mnohokrát navštívil, snažil se jí umožnit setkání s rodinou a vytrvale usiloval o její omilostnění. Důvod, proč byl zavražděn, objasňovaly letáky organizace pákistánských tálibů – Tehrik-i-Taliban Punjab – následujícím způsobem: „...poněvadž byl křesťanem, nevěřícím a kacířem.“ Brzy pravděpodobně začne beatifikační proces tohoto mučedníka.

Asiina situace je tedy tragická. Dokonce ani případné omilostnění pro ni není zárukou, že bude dál žít. Nenávisť ke křesťanům v Pákistánu je na denním pořádku. V místním společenství stačí už pouhé obvinění ze znevažení Mohameda, i kdyby bylo zcela nepodstatné, jako důvod k vraždě. Tak se stalo i v roce 2010. Ačkoliv tehdy byli dva křesťané, bratři Rashid a Sajad Emanuel, očištění z obvinění z rouhání, ve chvíli, kdy vycházeli z budovy soudu v Fajsalábadu, je zasáhly smrtící střely útočnicka.

Asia si je vědoma tohoto ohrožení: „Od doby, kdy už Šáhbáz Bhattí nežije, se každý den bojím, že do mé cely vstoupí strážník, který mě doprovodí na smrt. Už mě neochrání ohledy na ministra. (...) Můj život tady nic neznamená, náboženští fundamentalisté nebudou spokojeni, dokud svůj krutý zločin neuskuteční.“

„Nad vámi se rozprostrou lepší dny, až já budu v Pánově náručí“

Při čekání na smrt Asia napsala svým blízkým dopis na rozloučenou. Představuje její duchovní závěť zanechanou muži a dětem. Ubohá a nevzdělaná křesťanka z Paňdžábu jim odkazuje toliko víru a lásku v rodině:

„Můj milovaný Ashiqu, moje milovaná děti, právě ve chvíli, kdy jsem se vrátila do cely s informací, že mám zemřít, se všechny mé myšlenky obrátily k Tobě, můj milovaný Ashiqu, a k Vám, mé milované děti. Nebolí mě nic víc než to, že Vás musím zanechat samotné v naprostém zoufalství. Imrane, můj nejstarší, osmnáctiletý synu, doufám, že najdeš dobrou ženu, kterou uděláš tak šťastnou, jak mě udělal šťastnou Tvůj otec.

Nasimo, má prvorozená, dvaadvacetiletá dcerko, máš už muže, jehož rodina Tě přijala za svou. Dej svému otci malá vnoučata, která vychováš v křesťanské lásce tak, jak jsme my vychovali Tebe. Moje sladká Isho, máš patnáct let a stále jsi malá dívoška. Tvůj otec a já jsme Tě vždycky považovali za Boží dar. Jsi tak dobrá a obětavá... Nesnaž se pochopit, proč Tvoje matka už není s Tebou, protože jsi stále v mém srdci. Máš tam malé místo rezervované jenom pro Tebe...

Sidro, máš pouhých třináct let, ale vím, že když jsem byla ve vězení, Ty ses starala o dům a pečovalaš o starší sestru Ishu, která tak moc potřebuje podepřít. Je mi líto, že jsem způsobila to, žes musela dospívat, zatímco ses ještě měla bavit svými panenkami.

Můj malý Ishame, máš sotva devět let a ztratíš matku. Můj Bože, jak nespravedlivý může být život! Ale protože budeš dál chodit do školy, budeš dobře připravený na obranu před lidskou nespravedlivostí.

Mé děti, neztrácejte odvahu a víru v Ježíše Krista. Nad Vámi se rozprostřou lepší dny, až já budu v Pánově náručí. Budu se o Vás pořád starat. Prosím ale Vás pět: buďte ostražití, prosím: nedělejte nic, co by mohlo urazit muslimy nebo práva této země. Moje dcerky, doufám, že se Vám podaří najít muže takové, jako je váš otec. Ashiqu, zamilovala jsem si Tě od prvního pohledu, a 22 let, která jsme spolu prožili, jsou toho důkazem. Nikdy jsem nebi nepřestala děkovat za to, že jsem Tě našla, za manželství, které vycházelo z lásky a nebylo dohodnuté, jak bývá zvykem v naší oblasti. Naše osobnosti se k sobě skvěle hodily... Pomlouvači nám zastoupili cestu. Zůstaneš sám s plody naší lásky: stráž statečnost a hrdost v naší rodině.

Moje děti... Největší touhou Vašeho otce i mou bylo, abychom byli šťastní a udě-

lali šťastnými také Vás, i když každodenní život není lehký. Jsme křesťané a chudí, ale naše rodina je světle. Chtěla bych vidět, jak vyrůstáte, vychovat z Vás pozitivní lidi... A Vy jimi doopravdy budete! (...) Stále nevím, kdy mě pověsí, ale budete klidní, moji milovaní; půjdu se vztyčenou hlavou, bez obav, protože se mnou bude náš Pán a Panna Maria, kteří mě vezmou do náruče.

Můj dobrý muži, vychovej naše děti tak, jak bych to chtěla udělat spolu s Tebou. Ashiqu, moje milované děti, opouštím Vás navždycky, ale budu Vás milovat po celou věčnost. Máma.“

„Bůh mi dává sílu každý den“

Z Asiina dopisu vyzáruje duchovní pokoj. Navzdory zjevné nespravedlivosti, které se jí dostalo, Asia nepociťuje nevraživost vůči osobám, které ji falešně obvinily, a odpustila jim jejich vinu. Jenomže pobyt v pákistánském vězení se prodlužuje a oslabuje to její síly:

„Bůh mi dává sílu každý den, abych mohla snést tu ohavnou nespravedlnost – ale jak dlouho to ještě bude trvat? Měsíce? Roky – pokud mi ještě vůbec bude dáno žít? Denně se k Pánu modlím, aby mi pomohl vydržet, ale cítím, že slabnu a nemám už tolik sil co dříve. Nevím, jak dlouho budu moct ještě vydržet to ponížení a hrozné podmínky, v jakých žiji.“

Asiin osud sdílí i mnoho křesťanů v Pákistánu a v jiných islámských zemích. Zvláště v poslední době jsou v Íráku, v Sýrii a v Nigérii křesťané hrozným způsobem zabíjeni, vyháněni z domova, zbavováni veškerého vlastnictví. Potřebují naši pomoc. Někdy jim jenom naše protesty mohou zachránit život. Asiino vyznání, že „Ježíš umřel za hříchy lidí na kříži“, které nikdy – ačkoliv byla zmlácena, uvězněna a odsouzena k smrti – neodvolala, znamená pro křesťany svědectví opravdové a nezlomné víry, která „působí skrze lásku“ (srov. Gal 5,6). „Protože vše, co se zrodilo z Boha, vítězí nad světem. A toto je vítězství, které přemohlo svět: naše víra.“ (1 Jan 5,4) „Okovy tomu, kdo má být spoután v okovech; smrt mečem tomu, kdo má zahynout mečem! Na tomto stojí vytrvalost a důvěra svatých.“ (Zj 13,10)

Z *Mihjcie sie!* 4/2014 přeložila -vv-

Rozhovor s teroristou

**Toto je fiktivní rozhovor.
Ale tak nějak by mohl probíhat podle
způsobu myšlení teroristů.**

Proč jste připravený zabít?

Islám mě zavazuje, abych dokázal svoji víru. Domnívám se, že lidé Západu nejsou připraveni, aby se podrobili Alláhovi.

Musíte se proto také sám zabít?

Kdo jenom odříkává sůry, není ještě pravý muslim. Člověk musí sůry také žít. A mnoho veršů Koránu nás vyzývá, abychom bojovali ke cti Alláha, abychom islám šířili.

Jako sebevražedný atentáčník si připravíte vlastní smrt.

Nejsem žádný terorista, ale mučedník. Alláh sám si volí, kdo přijde do ráje a kdo do pekla. Jenom mučedníkům se slibuje najisto ráj.

Nezasahujete do vůle Alláhovy, když si sám určujete den své smrti?

Alláh a Korán určují, kdy zemřu ve službě Alláha. Nic většího neexistuje.

A ti nevinní, kteří přitom zahynou? Většinou jsou to křesťané.

Ty máme podle Koránu zabít, protože Alláha neuznávají. Ti přijdou tak jako tak do pekla. A muslimové, kteří přitom zemřou, mají účast na mučednictví.

Co říká Korán k vašemu údajnému mučednictví?

„Nemyslete si, že jsou mrtví ti, kteří byli usmrceni na Alláhově cestě!“ (súra 3, verš 169)

Teror je založen v tom nejnjitnějším z islámu, v Koránu. Kdo si myslí, že tento terorismus je extrémním výstřelkem nějaké okrajové skupiny, ten se mylí.

Křesťanský mučedník nehledá smrt, ale snaží ji bez konání násilí z lásky k nepřátelům jako Ježíš.

A. Mertensacker

Z *Kurier der Christlichen Mitte* 8/2014
přeložil -mp-

Martyrium – mučednictví

Svědectví našemu Pánu a Bohu Ježíši Kristu až k vydání vlastního života

Vzhledem ke strašnému pronásledování křesťanů, o němž v médiích slyšíme jen málo, bude se tento text zabývat mučednictvím. Slovo *martyria* znamená vydávat svědectví. Pro nás křesťany to znamená vydávat svědectví o Ježíši Kristu, našem Pánu a Bohu, který je jediným Spasitelem. Toto může být dovedeno až k vydání vlastního života. Ve 20. století bylo kvůli své víře zavražděno více křesťanů než ve všech předcházejících staletích.

Ježíš, příklad všech mučedníků

Janův Prolog (Jan 1,1–17) popisuje vtělení druhé božské osoby – Božího Slova – k naší spáse. „Jediný Syn, nakloněný k Otcově náruči, ten nám jej dal poznat“ (Jan 1,18), Bůh je láska (1 Jan 4,8). Je to Ježíš, Syn Boží, který svým vtělením, svými slovy a činy, zvláště svým utrpením a svým zmrtvýchvstáním vydává svědectví o lásce Boží a vykupuje nás. „Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby každý, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl věčný život.“ (Jan 3,16) Ježíš sám oznámil svoji smrt, jako výkupné, jako zástupnou smírnou oběť za mnohé (Mk 10,45). On vydal svůj život dobrovolně za nás a dokonal toto svědectví své nekonečné lásky a milosrdenství svým zmrtvýchvstáním a nanebevstou-

pením. Tak naplnil Ježíš svá slova svojí smrtí: „Nikdo nemá větší lásku nad takovouto: položit život za své přátele. Vy jste moji přátelé, činite-li to, co vám přikazuji.“ (Jan 15,13–14) To platí samozřejmě jen ve skutečnosti dobra, jako u Ježíše. Ba ještě více, Ježíš se dokonce modlí za své vrahy: „Otče, odpusť jim: nevědí, co činí,“ (Lk 23,34) a bere litujícího lotra, který byl loupežným vrahem, s sebou do nebe (Lk 23,43). Vidíme, že u Ježíše, našeho Pána a Boha, jsou slova a činy v souladu, v absolutní dokonalosti a jeho svědectví (*martyria*) je vždycky pravé.

Maria, Královna mučedníků

I když nejláhodnější Panna a Matka Boží Maria nezahynula mučednickou smrtí, vyzýváme ji v loretánské litanii jako Královnu mučedníků, protože Mariin život byl jediným svědectvím pro jejího Syna. Vzpomeňme si na obtíže v Betlémě při hledání přístřeší a na útěk do Egypta. Dalším důvodem pro království Matky Boží nad mučedníky je prorockví Simeonovo v chrámě v Jeruzalémě, které se vztahuje na svědectví života Ježíše a na bolesti Marie při smrti svého Syna: „Toto dítě je určeno k pádu i povstání mnohých v Izraeli; má být znamením, jež muž se bude odpírat – a tvou vlastní duší probodne meč!“ (Lk 2,34–35) Maria

Umučení sv. Štěpána

trpěla pod křížem Ježíšovým a přijala jeho smrt, která nám hříšným lidem přinesla spásu. Proto ji právem uctíváme jako Královnu mučedníků.

Mučedníci jsou ti, kteří podle Janova Zjevení vyprali své šaty v krvi Beránkově, to znamená v krvi Ježíšově (Zj 7,14). To konkrétně znamená, že mučedníci přes svoji slabost s přispěním milosti Trojediného Boha slovem a činem uskutečňují poselství Ježíše Krista a vydávají nakonec svůj život za Krista. Objasníme to následovně na některých známých případech.

Štěpán, prvomučedník

Štěpán (Sk 7) se přiznává v jednom kázání ke Kristu jako k pravému Bohu a jedinému Vykupiteli a byl za to ukamenován. Vydal tím svědectví pro Krista svými slovy a svojí smrtí. Štěpán následoval jako první příklad Ježíše Krista: „Kdo nebere svůj kříž a nejde za mnou, není mě hoděn.“ (Mt 10,38) Svatý Štěpán se modlí stejně jako Ježíš za své vrahy a dává nám tím příklad Ježíšem požadované lásky k nepřátelům. Takový hrdinský čin bychom mohli uskutečnit jenom s pomocí milosti Trojediného Boha. Svojí modlitbou způsobí Štěpán Saulovi milost obrácení a potvrdí slova Ježíšova: „Nezemře-li obilné zrna padlé do země, zůstává samo; zemře-li

Stopy zpusťování v Homsu (Sýrie). Rostoucí vliv radikálních islamistů v sýrské občanské válce výrazně zhoršil situaci křesťanů.

však, přináší mnohý užitek.“ (Jan 12,24) Tertulián píše okolo roku 197 o krvi mučedníků, která je semenem nových křesťanů (Tertullian, *Apologeticum* 50,14).

Apoštolové

Svatý Petr vydal ihned po sestoupení Ducha Svatého o Letnicích svědectví o ukřižovaném a zmrtvýchvstalém Kristu (Sk 2-5) a obětoval nakonec asi o třicet let později svůj život v Římě na kříži za svého Pána a Mistra. Celý misionářský život svatého Pavla (Sk 9 a Sk 13-28) byl jediné martyrium, jediné svědectví pro našeho Pána a Boha Ježíše Krista. Středem zvěstování apoštola národů byla smrt na kříži a zmrtvýchvstání Ježíše Krista, kterými jsme byli vykoupeni. Dostali jsme podíl na této vykupitelské milosti v Duchu Svatém a skrze svátost křtu a skrze víru. Tento poklad nosíme podle slov svatého Pavla v křehkých nádobách, aby tím bylo zřejmé, „že přemíra moci pochází od Boha a nikoliv z nás“ (srov. 2 Kor 4,7). Za hlásání této radostné zvěsti byl Pavel v Římě za císaře Nerona uprostřed šedesátých let 1. století sťat. Za tento veliký dar milosti Boží vděčí Pavel také modlitbám svatého Štěpána, které Bůh ve své prozřetelnosti od věčnosti vzal v úvahu.

Všichni ostatní apoštolové vytrpěli mučednictví pro Krista, jenom svatý Jan, který vydržel s Marií pod křížem (Jan 19,25-27), zemřel ve vysokém stáří na ostrově Patmos přirozenou smrtí.

Další svatí mučedníci

Svaté Perpetua a Felicita, které se ucházely o křest, daly svůj život za Krista v aréně. Perpetua byla dokonce matkou malého chlapce, kterého musela zanechat a statečně svěřit na starost Bohu. V tomto případě nahrazuje mučednictví dary milosti křtu (křest krve). To platí také v případě neštěstí, když nějaký dospělý plánoval nechat se pokřtít, ale byl překvapen smrtí. Toto by ale nemělo svádět k oddalování křtu, protože nám křest zprostředkovává božskou lásku.

Šebestián, důstojník císařské tělesné stráže, se zastal neohroženě před Diokleciánem svých přátel křesťanů, které navštívil ve vězení. Potom, co přežil císařem nařízené ostřelování šípů, se uzdravil. Znova dělal Diokleciánovi výčitky a ten ho potom nechal ubít klacky.

Svatí Jan Fisher a Tomáš More položili svůj život kromě jiného za nerozlučitelnost manželství. Svatá Marie Goretti se modlíla stejně jako Kristus na kříži za svého vraha. Ten se obrátil a zažil ještě její svatořečení na náměstí Svatého Petra. Tito čtyři právě uvedení svatí se stali známými nasazením svého života za zákony Boží, které my lidé nemůžeme měnit. Tyto zákony jsou vedle milosti Boží nezbytnými oporami pro bohumilý život. „Kdo má moje přikázání a zachovává je, ten mě miluje,“ (Jan 14,21) říká Ježíš.

Ve 20. letech 20. století probíhalo v Mexiku kruté pronásledování křesťanů. Mnoho křesťanů bylo pro svoji víru zabito, mezi jinými také blahoslavený kněz Michael Pro. Potom ve třicátých letech zuřila ve Španělsku občanská válka, již padli za obětí mnozí křesťané, zvláště kněží a řeholníci. Od roku 1917 byli v Rusku křesťané kvůli své víře pronásledováni a vražděni. Toto mučednictví trvá až dodnes v komunistických státech.

Svatý Maxmilián Kolbe byl po celý svůj dlouhý život horlivým misionářem jako věrný syn bez poskvrny počaté Panny Marie a Matky Boží. V průběhu svého pobytu na studích v Římě musel vidět církvi nepřátelskou demonstraci svobodných zednářů a založil potom „Rytíře neposkvrněné“. V Polsku a v Japonsku vytvořil tehdy vlastní město, které se věnovalo cele apoštolátu pod ochranou Neposkvrněného Početí. Otec Maxmilián byl nakonec kvůli své misijní činnosti zatčen a dopraven do Osvětimi. Tam se přihlásil, že půjde místo jiného vězně do bunkru

Kostel v Madalle (Nigérie), který byl zničen v roce 2011 během jitrní mše svaté. Původcem byla pravděpodobně islamistická teroristická skupina „Boko Haram“. V tomto roce padlo za obětí útokům islamistů už více než 2500 křesťanů a umírněných muslimů.

hladu. Utěšoval spoluvězně křesťanskými modlitbami a písněmi a dostal v odevzdanosti Boží smrtící injekci, což bylo potvrzeno výpověďmi těch, kteří přežili.

Důsledky pro náš život

Jak můžeme nyní vydávat svědectví pro našeho Pána a Boha Ježíše Krista, který dal za nás svůj život na kříži? Nezapomínejme se modlit za všechny lidi, dělejme také na veřejnosti před jídlem znamení kříže. Přiznávejme se ve škole, na univerzitě a na pracovišti slovy a činy ke Kristu. Zůstávejme přitom zdvořilí, pokorní a skromní.

Nevynechávejme nikdy (mimo těžkou nemoc) nedělní mši svatou. Opusťme proto rádi dříve rodinnou oslavu nebo přizpůsobme tomu naplánování dovolené, protože víme, že Ježíš vstal na velikonoční neděli z mrtvých ve slávě po svém těžkém utrpení a smrti.

Lásku k Bohu a k bližním – dokonce k nepřátelům – žijme spolu se svými modlitbami a plněním zákonů Božích. Je mi úplně jasné, že se o tom snadno píše. Uskutečnění se podaří jenom s pomocí Trojjediného Boha, který mnoho požaduje, ale ještě více dává: sebe sama ve svátostech křtu, biřmování a svatém přijímání. K tomu nám dává odpuštění našich hříchů ve svaté zpovědi. Připomeňme si výrok svaté Terezie z Avily: „Bůh sám stačí.“ K Bohu, který je nekonečná Láska, se nedá nic přidat žádným světským dobrem. Když v nás bydlí Trojjediný Bůh, máme všechno. Modleme se za pronásledované křesťany a za jejich vrahy, zvláště o mír ve světě a za sebe navzájem. Mysleme stále na to, abychom se pravidelnou zpovědí připravili na život podle zákonů Božích a střejnými modlitbami se přichystali na smrt, která může přijít jako zloděj v noci (srov. Zj 16,15):

V Tebe věřím, v Tebe doufám, Bože, ze srdce Tě miluji.

Nikdo mi nemůže uloupit tuto víru – ani smrt, ani peklo.

A když jednou budu chtít své srdce rozdělit, chci ještě v umírání promluvit:

V Tebe věřím, v Tebe doufám, Bože, ze srdce Tě miluji. Amen.

*Z Informationsblatt der Priesterbruderschaft St. Petrus 10/2014
přeložil -mp-*

Akita

Akita je lokalita v Japonsku, kde se uskutečnila mariánská zjevení. **Sestra Anežka Sasagawa Katsuko** (nar. 1931) z Institutu Služebnic posvátné Eucharistie zde prožívala od 12. června 1973 tajuplné události. Poselství z Akity je třeba naslouchat i dnes, pomohou lépe pochopit znamení doby.

V den prvního zjevení, 6. července 1973, vizionářka spatřila nejdříve svého anděla strážného a pak slyšela hlas, který vycházel od sochy Panny Marie. Tentýž den některé její spolusestry pozorovaly krev, která vytékala z pravé ruky této sochy. Krev vytékala z rány ve tvaru kříže.

4. ledna 1975 dřevěná socha, ze které slyšela sestra Anežka vycházet hlas Panny Marie, začala ronit slzy. V průběhu dalších 6 let a 8 měsíců plakala socha 101krát. V jednom případě filmovala tento pláč japonská televizní společnost.

Při různých příležitostech se na soše objevovaly kapky potu a podle mnoha svědků vydával tento pot sladkou vůni. Na dlani pravé ruky se objevila rána v podobě kříže a kapala z ní krev. Svědkem tohoto zázračného jevu byly stovky osob.

Krev a slzy této sochy byly podrobeny vědeckému zkoumání. Analýzy provedené prof. Sagisakim z lékařské fakulty univerzity v Akitě ukázaly, že se jedná o lidskou krev, slzy a pot. Byly zde zastoupeny tři krevní skupiny: 0, B a AB.

* * *

Poselství 3. srpna 1973 (Druhé zjevení)

„Má dcero, má novicko, miluješ Pána? Jestliže ho miluješ, pak poslouvej, co ti řeknu, je to velice důležité. Musíš to sdělit svému představenému.

Mnoho lidí Pána zarmucuje. Čekám na duše, které ho chtějí potěšit. Se svým Synem čekám na duše, které, aby uchlácholily hněv nebeského Otce, trpí místo hříšníků a nevděčných a svou obětí přinášejí smír. Otec chce světu ukázat svůj hněv a potrestat celé lidstvo. Už víckrát

jsme se se Synem pokoušeli zmírnit jeho hněv. Zabránila jsem neštěstí, když jsem mu představovala drahocenné usmiřující duše, které těší našeho Otce, když jsem poukázala na utrpení jeho Syna na kříži, na jeho krev a jeho četné oběti: modlitbu, pokání, chudobu, statečnou obětavost, které mohly uklidnit Otcův hněv...

Přeji si, aby tvůj institut takto jednal. Aby si vážil své chudoby, aby se obrátil k modlitbě odčiňující nevděk a urážky mnoha, mnoha lidí. Zaveďte tuto modlitbu s vědomím tohoto úmyslu. Uskutečňte ji a obětujte ji jako dostiučinění za hříšníky. Kéž se každá z vás podle svých schopností a svého postavení plně oddá Pánu!“

Poselství 13. října 1973 (Třetí a poslední zjevení)

„Má milovaná dcero, poslouvej dobře, co ti řeknu. Musíš to předat dál, svému nadřízenému.

Jak už jsem ti říkala dřív, chce nebeský Otec, pokud lidé nebudou litovat hříchů a nepolepší se, strašlivě potrestat celé lidstvo; tento trest bude hroznější než potopa, trest, jaký ještě nikdo nezažil. Oheň bude padat z nebe a zničí většinu lidstva, nebudou ušetřeni ani kněží, ani laici. Ti, kdo přežijí, budou trpět tak, že budou závidět mrtvým.

Jediné zbraně, které vám ještě zbývají, jsou růženec a znamení, která vám Syn zanechal. Modlete se denně růženec za papeže, biskupy a kněze. Dábelské síly budou působit dokonce i v církvi: kardinálové povstanou proti kardinálům, biskupové proti biskupům. Církev bude plná lidí ochotných ke kompromisům. Kněží, kteří mě ctí, budou svými kolegy znevažováni a posmíváni; budou pustošeny oltáře a chrámy. Mnozí kněží a řeholníci, svedeni ďáblem, opus-

tí Pánovu službu. Ďábel se zaměří zvláště na duše zasvěcené Bohu. Ztráta tolika duší mě rmoutí. Pohár už přetéká. Hřešili se stále víc, nebude už pak žádné milosrdenství. Mluv odvážně se svým představeným. Každý z vás je vybízen k modlitbě a kajícím skutkům!“

Hlas zmlkl. Sestra Sasagawa se odvažila pozvednout oči k soše: zářila, ale vypadala smutně.

Toho dne, 13. října, kdy Panna Maria dala své poslední poselství, začala sestra Sasagawa zase normálně slyšet, po půldruhém roce hluchoty.

* * *

V dubnu 1984 Mons. Jan Shojiro Ito, biskup v Niigatě v Japonsku, po obšírném a hlubokém vyšetřování, které trvalo několik let, prohlásil, že události v Akitě mají nadpřirozený původ, a dovolil celé diecézi uctívat svatou Pannu Marii v Akitě. Biskup také napsal: „Pokud se týká obsahu přijatých poselství, neodporuje v ničem katolickému učení ani dobrým mravům. Uvažujeme-li o situaci dnešního světa, zdá se, že varování tomu v mnohém odpovídá.“

V červnu 1988 kardinál Joseph Ratzinger, prefekt Kongregace pro nauku víry, vyjádřil svůj definitivní soud, že události v Akitě si zasluhují naši víru.

Dřevěná soška Panny Marie v Akitě byla zhotovena podle obrazu Paní všech národů, jak se zjevila v Amsterodamu ve zjeveních, která mají přímou souvislost s Akitou. Dne 24. června 1988 se biskup Ito odebral jako poutník do kaple Paní všech národů v Amsterodamu a sloužil zde mši svatou v přítomnosti vizionářky a sester.

-red-

Matice cyrilometodějská s. r. o.
vydala již před mnoha lety brožurku
o zjeveních v Akitě – její druhé, opravené vydání
je stále v prodeji. Brožurka má název
**BLAHOŠLAVENÁ PANNA MARIA PLÁČE
V JAPONSKU (AKITA),**
autorem je **Tatsuya Shimura** –
brož., A5, 40 stran, 50 Kč. Více na www.maticem.cz.

Sexuální zneužívání dětí narůstá za ohromujícího mlčení a lhostejnosti

Asociace *Meter* od roku 1986 mapuje šíření pedofilie a dětské pornografie zejména po internetu. Její letošní výroční zpráva potvrzuje, že sexuální zneužívání dětí, a to hlavně novorozenců, bohužel stále narůstá. Pro Vatikánský rozhlas hovořil zakladatel asociace, sicilský kněz P. Fortunato Di Noto:

„Zneužívání dětí je globální a skutečně dramatický jev. To je ověřitelné na základě údajů, které shromažďujeme a předáváme italské i mezinárodní policii. Zaznamenáváme obrovský nárůst zneužívání novorozenců a s ním spojených nevyslovitelných krutostí. Hrůzu nahánějí pedopornografické seriály, ve kterých je nafoceno 300, 400 až 500 dětí najednou, což znamená, že za sexuálním zneužíváním stojí dobře fungující organizace. Na začátku tohoto roku asociace *Meter* upozornila na fotografie několika novorozenců, znásilňovaných dospělými. »Produkt« si

za několik hodin zakoupilo více než dvacet tisíc lidí, ochotných platit 500 euro za fotografii. To znamená, že trh funguje a dožaduje se stále nových, vylepšených výrobků, zkrátka »čerstvého masa«. Tento jev s sebou nese existenci ekonomických lobby, ale nezapomínejme také na kulturní lobbing, který z pedofilie zamýšlí učinit cosi zcela přirozeného a běžného,“ říká italský kněz. A dodává: „To vše se děje za ohromujícího mlčení a všeobecné lhostejnosti.“

Zdroj: www.radiovaticana.cz

Komentář redakce Světla: Křesťan zde může bojovat modlitbou. Ale každý člověk může chránit důstojnost svých dětí i tím, že bude velmi obezřetně zacházet s jejich fotografiemi, zvláště pokud jde o jejich dostupnost na internetu. Je povinností křesťana chovat se rozvážně i v této technické době.

Jedno procento populace bohatší než zbylých 99 procent

V roce 2016 bude jedno procento světové populace bohatší než zbylých devadesát devět procent, vyplývá ze zprávy mezinárodní charitativní organizace *Oxfam*, která sdružuje 13 národních organizací. Z italské kanceláře zprávu komentuje její ředitel Alessandro Becchini:

„Představte si, že jedno procento obyvatel bude mít za rok více než zbylých 99, ale už dnes má více než 48 procent veškerého majetku, v loňském roce vlastnilo 46 a v předloňském 44 procenta světového bohatství. Na planetě, kde jeden člověk z devíti trpí hladu, nejbohatší lidé vlastní průměrně 2 miliony 700 tisíc euro. Bylo by dobré, aby k tomu přihlížela politická rozhodnutí, což je samozřejmě obtížné kvůli lobbingovým aktivitám. Pouze finanční a pojišťovací firmy utržitily v loňském roce 550 milionů euro na lobbing v Bruselu a Washingtonu. Vystávají tu tedy otázky nejenom ekonomického rázu, ale samotné povahy demokracie.“

Z dokumentu rovněž vyplývá, že od roku 1970 se daňové poplatky pro nejbo-

hatší lidi snížily v 29 zemích ze 30, čímž 7 lidí z 10 žije v zemích se zvyšující se nerovností. Kterých zemí se to konkrétně týká? Papež František na Filipínách řekl, že nerovnost špiní tvář společnosti a vyzval k obrácení mysli i srdce.

„Doufám, že se mu dostane sluchu. Mám dojem, že papež František se otázky nerovnosti dotkl během svého pontifikátu už vícekrát. Dnes kupříkladu víme, že země z uskupení BRICS – Brazílie, Rusko, Indie, Čína a Jižní Afrika – v poslední době zvýšily své celkové bohatství, zároveň se při bližší analýze otevírá pohled na prohlubující se propast. Čína a Indie jsou dvě země s největší koncentrací chudých lidí na světě – v chudobě tu žije 700 milionů obyvatel. Nemluvě o rozlehlých oblastech Afriky, kde se nadále živoří s méně než dolarem a čtvrt na den. Je tedy pravda, že pokud se tato tendence nezmění, nastanou pro 99 procent světového obyvatelstva skutečně těžké časy,“ míní italský zástupce charitativní organizace *Oxfam*.

Zdroj: www.radiovaticana.cz

Kříže a jména mučedníků v saúdskoarabské poušti

Francouzsko-saúdskoarabská archeologická expedice odhalila ve skalách saúdskoarabské pouště doklad o živé přítomnosti křesťanů v 5. století po Kristu. Jedná se o řadu křížů vyrytých do kamene, spolu s biblickými a křesťanskými jmény. „Posledně jmenovaná zřejmě patřila mučedníkům, zabitým při pronásledování v témže století,“ uvedl pro agenturu *Asia News* vedoucí archeologického výzkumu prof. Frédéric Imbert z marseilleské univerzity. Profesor Imbert svůj objev předložil na americké univerzitě v Bejrútu.

Archeologický výzkum se týkal hory Jabal Kawkab neboli Hvězdicové hory v emirátu Nadžrán na jihu Saúdské Arábie. Oblast nazývaná Bir Hima nebo Abar Hima byla známá svými prastarými studněmi a podle archeologa tudy procházely karavany z Jemenu. Nalezené kříže a nápisy označil profesor Imbert za „nejstarší arabskou knihu napsanou na kamenech pouště“ a za „stránku z dějin Arabů a křesťanství“. Francouzský archeolog tvrdí, že pouštní kříže jsou nejenom jediné známé v jižní a východní Arábii, ale jsou nepochybně nejstaršími křesťanskými kříži v daném kontextu datovaném rokem 470.

Společně s kříži archeologové ve více než kilometrovém pásu odhalili jména v aramejštině, která se vztahují k období himjarovského království a pronásledování křesťanů v letech 470–475. Jména mučedníků – kupříkladu Marthad či Rabi – jsou zapsána rovněž v tzv. Knize himjarovců. Křesťanství se v Arábii začalo šířit ve 4. století, avšak teprve v 6. století dorazilo do Perského zálivu, do pobřežních oblastí Jemenu a Nadžránu. Jeho nositeli byli perští misionáři Sasánovského království a syřští misionáři, kteří neuznali Chalcedonský koncil o dvoji přirozenosti Božího Syna. Dva místní biskupové, vysvěcení v letech 485 a 519, zřejmě pocházeli z Iráku a pravděpodobně patřili do tohoto společenství nestoriánské církve.

Zdroj: www.radiovaticana.cz

Vzpomínky na papeže Pia X. (18)

Piova pokora

(Druhá část)

Nezřídka jsem shledával velmi obtížným přesvědčit ho, aby nás, jak k tomu zavazovala povinnost, nechal čelit křiku a stát mezi ním a jeho protivníky, a to i v případech, v nichž jsme nenesli přímou odpovědnost. Nelíbilo se mu to a zarmucovalo ho to, protože ho to zasahovalo jako něco nedůstojného a nespravedlivého. Navíc, když neschvaloval činy svých podřízených a trpěl kvůli jejich přehmatům, snažil se je omlouvat a zakrývat jejich chyby.

Jen málo lidí, jak si představuji, mělo příležitost plně si uvědomovat, jak byl Svatý otec obdarován, nebo ocenit široký rozsah jeho vědomostí, a to z velmi prostého důvodu, že se je snažil skrývat, kdykoliv to bylo možné. Nedařilo se mu to však, když si přestal dávat pozor, zejména v přítomnosti těch, kdo s ním žili v jeho blízkosti. Těšil se z toho, když viděl, jak byly druhým připisovány zásluhy za úspěchy, které za svůj původ zcela vědčily jeho podnětům, a za práci, jež byla zcela jeho vlastní. Někdy, když se na tyto druhé pěly chvály, aniž by se nějakým způsobem zmiňovalo jeho jméno, zdálo se, že se velmi baví, a poté mi říkal s humorným úsměvem: „Myslím, že jsem na tom měl také podíl.“

Dopisy mně a také ostatním poradcům, na něž se obracel o radu ohledně nějakého plánu, který měl v mysli, či ohledně znění nějakého dokumentu, jež sám připravoval, vždy ukončoval vyjádřením důrazného příkazu, že máme korigovat, odstranit nebo přidat, cokoli považujeme za vhodné. V případech, kdy jeho vlastní projekt narážel na nesouhlas, vítal rozumnou kritiku odkudkoliv bez nejmenšího projevu nevole, a byl-li přesvědčen, slyšel jsem často jeho poznámku: „Dobrá, má práce přišla vniveč. Bezpochyby jsou zde moudřejší hlavy než ta má. Troufám si tedy říci, že vědí, co je nejlepší.“ Ačkoliv se nezřídka stávalo, že se jeho původní myšlenka ukázala být jako správná a jako ta, které se měla dát přednost, vyhýbal se tomu, aby se vracel ke spáchané chybě, a snažil se chránit toho, kdo byl odpovědný, před obviňováním a kritikou.

Nic nemohlo Pia X. přimět k tomu, aby vyvyšoval svou vlastní rodinu nebo aby někdy vzhledem k vysokému úřadu, k němuž byl sám povolán, snil o pozvednutí společenské pozice svých příbuzných. „Až zemřu,“ říkával, „mé sestry se vrátí ke svému pletení. Budou mít prospěch z mé životní pojistky.“ A zde musím dodat, že jsem se nikdy nedozvěděl, že by někdo z jeho početných blízkých vyjádřil i tu nejmenší lítost nad jeho počínáním v tomto směru. Všichni, počínaje

jeho vlastním bratrem, to považovali za něco samozřejmého.

Byli jsme si dobře vědomi vřelého vztahu, jaký choval ke svému synovci monsignorovi Giovannimu Battistu Parolinovi (tehdy faráři v Possagno v treviské diecézi), knězi, jehož ušlechtilý charakter mu všude získal hojnou úctu. Proto zcela přirozeně mnoho lidí očekávalo, že Svatý otec využije jeho služeb ve Vatikánu, a tak se bude moci těšit z jeho spolupráce a společnosti. Nemůže být pochyb o tom, že zařízení věci tímto způsobem by doprálo Jeho Svatosti opravdu skutečné potěšení a že by přítomnost monsignora Parolina v jeho osobním životě zmírňovala únavnou formalitu jeho oficiálních povinností. Avšak naše opakované snahy, aby si dovolil toto legitimní uspokojení, které by nikdo nemohl shledat závadným, vždy nevyhnutelně neuspěly. Stále odpovídal: „Ano, Don Battista je dobrý kněz, ale je mladý a musí se věnovat pastoraci. Má farnost a je lépe, že je tam, než zde v paláci.“ V roce 1913 byl monsignor Parolin po deseti letech namáhavé práce ve farnosti Possagno nahoře v kopcích svým biskupem monsignorem Longhinem povýšen na kanovníka a ustanoven farářem při katedrále v Trevisu. Tamější faru našel ve velmi zchátralém stavu, vyžadovala naléhavě opravy. Pius X. mu poskytl pomoc a opravil budovu za částku dvaceti pěti tisíc lir. Když papež předával tuto sumu svému synovci, řekl svým charakteristickým způsobem: „Toto je dárek, který ti dávám ke tvému jmenování kanovníkem; nečekej ode mne nic jiného.“ Byl to až následující papež Benedikt XV., který na můj návrh hned v samotný den své volby jmenoval monsignora Parolina kanovníkem u Svatého Petra.

Monsignor Parolin přicházel do Říma pouze na desetidenní návštěvu dvakrát či třikrát do roka. Při jedné z těchto příležitostí, zatímco za parného léta během horkých odpoledních hodin konverzoval s Jeho Svatostí v jeho soukromé knihovně, Svatý otec pocítil velikou žízeň a chtěl se napít sklenice vody. Monsignor Parolin hned samozřejmě vstal, aby zazvonil na sluhu; avšak Svatý otec ho zastavil, protože, jak řekl, jeho osobní komorník odešel a snad by se cítil poníženo, kdyby při svém návratu viděl, že zanedbal svou povinnost, a shledal, že někdo jiný zaujal je-

Papež František: V církevní službě není místo pro ty, kdo zneužívají nezletilé

„Rodiny musí vědět, že církev nešetří úsilím na obranu jejich dětí a že se na ni mohou obracet v plné důvěře, protože je bezpečným domovem,“ píše papež František v listě, který 5. února zaslal předsedům biskupských konferencí a řeholním představeným. Dopis je vyzývá, aby pozorně a naplno spolupracovali s *Komisí na ochranu nezletilých*, kterou Svatý otec založil v březnu loňského roku.

Římský biskup poukazuje na červecové setkání s lidmi, kteří utrpěli

sexuální zneužívání ze strany katolických kněží. Jak píše, tento moment je ještě více utvrdil v přesvědčení, že sexuální zneužívání dětí je nutné z církve vymýtit a že je třeba nastoupit cestu smíření s oběťmi a jejich uzdravení. „Z tohoto důvodu nebude mít prioritu jakýkoliv jiný druh uvažování – kupříkladu snaha zabránit pohoršení,“ zdůrazňuje papež. „Ve službě církve totiž v žádném případě není místo pro ty, kdo zneužívají nezletilé.“

Zdroj: www.radiovaticana.cz

ho místo. A tak zůstal bez sklenice vody až do času večere.

Ve stejném duchu odstupu a na základě principu zdůraznění jasného rozlišení mezi svou vlastní osobou, o které smýšlel tak nízce, a privilegii svého vysokého postavení, které nemohl ignorovat, nikdy nesouhlasil s tím, aby jeho sestry bydlely ve Vatikánu, třebaže zde žilo tak mnoho jiných, kteří měli k této přízni mnohem menší právo. Zajistil jim malý byt na blízkém náměstí a přijímal je k návštěvě jen jedenkrát či dvakrát týdně, obvykle ve středu a v neděli. I když se o této záležitosti nikdy nezmiňoval, jsem si jistý, že tato norma jednání, kterou si sám uložil, ho stála skutečnou obětí, protože jeho sestry, které mu byly tak oddány, byly skutečně hodny lásky, již k nim choval. Když Rosa, nejstarší sestra, k níž lnul zvláštním způsobem, onemocněla a zemřela,⁽¹⁾ velmi ho tížilo, že nemohl být u ní v posled-

ních chvílích. Nechal se neméně vést tímto postojem vzhledem k sobě a ke všemu, co se ho osobně týkalo, když ve své poslední vůli učinil pouze to, že vyjádřil svou žádost, aby jeho třem sestrám žijícím v Římě byla měsíčně poskytována suma sto lir. Jaký neobyčejný kontrast s královskou velkodušností, kterou projevoval, kdykoliv se naskytla nějaká příležitost pomoci potřebným!

Přesné klauzule poslední vůle a závěti Pia X. vzhledem k jeho rodině jsou následující:

Protože jsem se narodil chudý, žiji chudý a jsem si jist, že zemřu velmi chudý, lituji, že nejsem schopn odměnit tolik lidí, kteří mi prokázali zvláštní služby, zvláště v Mantově, v Benátkách a v Římě. A tudíž, jelikož jim nemohu dát žádnou jinou zvláštní vděčnost, prosím Boha, aby je odměnil svým hojným požehnáním. Protože se musím postarat o své sestry Rosu, Marii a An-

nu, které stále žily se mnou a sloužily mi bez nejmenší odměny, svěřuji je velkodušnosti Svatého stolce a prosím, dokud bude jedna z nich žít, aby jim byla přičtena měsíční suma tři sta lir. Co se týká mých dalších pokrevních příbuzných, kteří jsou chudí, prosím Svatý stolec, aby ročně poskytl tisíc lir mému bratru Angelovi Sarto a mým dalším sestrám Tereze, Lucii a Antonii [...]. Odměna deseti tisíc lir, která bude vyplacena životní pojišťovnou, má být rozdělena stejným dílem mezi mého bratra a mé sestry. (12. června 1911)

(Pokračování)

Z anglického originálu
„Memories of Pope Pius X“ (London:
Burns, Oates & Washburne, 1939)
přeložil P. Štěpán M. Filip OP

Poznámky:

⁽¹⁾ V roce 1913. [pozn. překl.]

Rodina: Děti – pokračování ze str. 2

Dnes je pro děti těžší představovat si svoji budoucnost. Otcové, jak jsem naznačil v předcházejících katechezích, možná učinili krok zpět a děti jsou si méně jisté, když mají kráčet vpřed. Dobrému vztahu mezi generacemi se můžeme naučit od našeho nebeského Otce, který ponechává každému z nás svobodu, ale nikdy nás nenechává samotné. A když chybujeme, On nás stále trpělivě sleduje a svoji lásku k nám neumenšuje. Nebeský Otec ve svojí lásce k nám neustupuje zpět. Vždycky jde vpřed, a pokud nemůže vpřed, čeká na nás, nikdy se nevrací zpět; chce, aby jeho děti byly odvážné a postupovaly vpřed.

Děti nemají mít strach ze závazku tvořit nový svět. A je správné, touží-li, aby byl lepší než ten, který obdržely! Je však zapotřebí činit to bez arogance, bez domýšlivosti. Vždycky je třeba umět přiznávat dětem hodnotu a rodiče je vždycky třeba ctít. Čtvrté přikázání požaduje po dětech – a všichni jimi jsme –, aby ctily otce i matku (srov. Ex 20,12). Toto přikázání následuje hned po těch, která se týkají samotného Boha. Obsahuje totiž něco po-

svátého, něco božského, co je u kořene každého jiného druhu mezilidské úcty. Biblická formulace ke čtvrtému přikázání dodává: „Abys byl dlouho živ na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh.“ Mocný svazek mezi generacemi je zárukou budoucnosti a zárukou opravdu lidských dějin. Společnost dětí, které nectí rodiče, je společností beze cti. Nejsou-li ctěni rodiče, pak mizí vlastní čest! Takovou společnost pak bude tvořit vyprahlá a chtivá mládež. Ale bude to také společnost lakomá, neochotná k rodičovství, nemilující děti, které považuje hlavně za starost, tíži a riziko. Taková společnost je depresivní. Pomysleme na mnohé společnosti, které známe tady v Evropě. Jsou to společnosti v depresi, protože nechtějí děti, nemají děti a porodnost nedosahuje ani jednoho procenta. Proč? Každý z nás o tom může přemýšlet a odpovědět si. Je-li na početnou rodinu pohlíženo jako na zátěž, pak tu něco nehraje! Rodičovství musí být zodpovědné, jak učí encyklika *Humanae vitae* bl. Pavla VI., a mít více dětí se nemůže stát automaticky nezodpovědnou volbou. Avšak rozhodnutí nemít děti je egoistické. Rodičovstvím

se život omlazuje a získává energii, obohacuje se a nikoli ochuzuje! Děti se učí brát na sebe starost o rodinu, dozrávají ve sdílení svých obětí, rostou v doceňování svých darů. Radostná zkušenost sourozenectví sytí úctu i péči rodičů, kterým náleží naše uznání. Mnozí z vás zde přítomných mají děti a všichni jsme dětmi. Udělejme jednu věc. Ztišme se na minutu. Každý z nás ať v srdci mlčky přemýšlí o svých dětech, pokud je má. A všichni myslíme na svoje rodiče a děkujeme Bohu za dar života. Mlčky. Ti, co mají děti, ať myslí na ně, a všichni myslíme na svoje rodiče. Pán ať žehná našim rodičům a vašim dětem!

Ježíš, věčný Syn, který se stal synem v čase, ať nám pomáhá hledat cestu k novému rozjasnění této tak prosté a tak obrovské lidské zkušenosti, kterou jsou děti. Rodičovství je tajemstvím, které obohacuje život všech a přichází od samotného Boha. Musíme jej znovu objevit, překonat předsudek a ve víře a dokonalé radosti toto tajemství žít. Je tak krásné, když chodím mezi vámi a vidím tatínky a maminky, kteří zvedají svoje děti k požehnaní! Takové gesto je skoro božské. Děkuji vám, že je konáte.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán

Pondělí 2. 3. 2015

6:05 Vatican magazine (804. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6:35 Dvanáct rwandských mučedníků 6:50 Krásné slovo otce Špidlíka (8. díl) 7:45 Saxum – Vzpomínky na Mons. Álvaro del Portilla 8:15 Zachraňme kostely (3. díl): Kostel Nalezení sv. Kříže a kaple sv. Anny v Pelhřimově 8:35 Přejeme si... 8:50 P. Vojtěch Kodet – Postní obnova: Proměnění Páně (Lk 9,28–36) 9:30 Vy, kteří jste zůstali – Rwanda 9:40 Mwebare kwija – Klinika v buši 10:00 Křížovatky Táni Fischerové (2. díl) 10:25 Praha, neklidné srdce Evropy 11:25 V pohorách po horách – Krúpova hofa 11:40 Sedmihlásky 11:45 Jak se Mlsálek naučil jíst mrkvičku 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Johannes Brahms: Tragic overture d moll op. 81 13:40 Vatican magazine (804. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 14:10 Misionáři chudých 14:25 Příběhy odvahy a víry: Monstrprocesy (2. díl): Fraška spravedlnosti 14:55 Noční univerzita: Prof. Vladimír Smékal, CSc. – Hledání a respektování pravdy (1. část) 16:10 V souvislostech (87. díl) 16:30 Hlubinami vesmíru s doc. Miloslavem Zejdou, o dvojhvězdách, 1. díl 17:10 Claudio Monteverdi: Missa da Capella 17:35 Zachraňme kostely (4. díl): Kostel sv. Archanděla Michaela v Jiřikově 18:00 Můj Bůh a Walter: Zlo 18:25 Sedmihlásky 18:30 O Mlsálkovi (2. díl): Jak nechtěl Mlsálek spinkat 18:40 25 let Violy 19:00 Odkaz předků (1. díl): Lenešice 19:10 Ars Vaticana (11. díl) 19:25 Přejeme si... 19:40 Zprávy z Věčného města: 2. 3. 2015 [P] 20:00 Na jedné lodi (6. díl) [L] 21:05 Video Journal české vědy [P] 21:20 Na koberečku 21:35 Terra Santa News: 25. 2. 2015 22:00 Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Pane, nauč nás modlit se 23:25 Vatican magazine (804. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 0:00 Kulatý stůl: Opuštění.

Úterý 3. 3. 2015

6:05 Zprávy z Věčného města: 2. 3. 2015 6:15 Koncert královský 7:10 Můj Bůh a Walter: Zlo 7:30 Outdoor Films s Dinou Štěrbovou – Touhy a úděl 9:00 Khuda-e-Faring 9:50 Vatican magazine (804. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 10:20 Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Pane, nauč nás modlit se 11:40 Sedmihlásky 11:45 O Mlsálkovi (2. díl): Jak nechtěl Mlsálek spinkat 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 P. S. [P] 12:20 Zprávy z Věčného města: 2. 3. 2015 12:30 Ars Vaticana (11. díl) 12:40 Hudební magazín Mezi pražci 13:20 Misionáři chudých 13:40 Zachraňme kostely (3. díl): Kostel Nalezení sv. Kříže a kaple sv. Anny v Pelhřimově 14:00 Být tanečnicí 14:25 Kulatý stůl: Opuštění 16:00 Stavitelé měst 16:10 Přejeme si... 16:25 Charita ve středu (10. díl) 17:25 Noeland (35. díl) 18:00 Muzikanti, hrajte (8. díl) [L] 19:20 O Mlsálkovi (3. díl): Mlsálek a letadlo 19:30 Sedmihlásky 19:35 Zpravodajské Noeviny: 3. 3. 2015 [P] 20:00 Po cestách víry (5. díl): HADŽ – životní cesta [P] 20:55 Morava, víno a chirurgie 21:15 Zprávy z Věčného města: 2. 3. 2015 21:25 Přejeme si... 21:40 Zpravodajské Noeviny: 3. 3. 2015 22:00 P. S. 22:10 Na pořadu rodina – Dítě s postižením 23:15 Terra Santa News: 25. 2. 2015 23:40 U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (107. díl).

Středa 4. 3. 2015

6:05 Zpravodajské Noeviny: 3. 3. 2015 6:20 Noční univerzita: Prof. Vladimír Smékal, CSc. – Hledání a respektování pravdy (1. část) 7:30 Ars Vaticana (11. díl) 7:40 U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (107. díl) 9:05 Skryté poklady: Vladimír 9:30 Škola křesťanského života a evangelizace 9:45 Zprávy z Věčného města: 2. 3. 2015 10:00 Generální audience [L] 11:25 Vladyka 11:45 O Mlsálkovi (3. díl): Mlsálek a letadlo 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:45 Na jedné lodi (6. díl) 13:50 Zpravodajské Noeviny: 3. 3. 2015 14:05 Před branami křesťanského království 14:40 869 dní 15:10 Krásné slovo otce Špidlíka (8. díl) 16:05 Zachraňme kostely (4. díl): kostel

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

sv. Archanděla Michaela v Jiřikově 16:25 P. Vojtěch Kodet – Postní obnova: Proměnění Páně (Lk 9,28–36) 17:00 Můj Bůh a Walter: Vtělení 17:20 Vatican magazine (804. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 17:55 Zprávy z Věčného města: 2. 3. 2015 18:05 Respice finem 18:25 Sedmihlásky 18:30 O Mlsálkovi (4. díl): Jak Kund'aba s Puclíkem přejeli Mlsálkovi ocásek 18:40 Godzone magazín [P] 19:15 Terra Santa News: 4. 3. 2015 [P] 19:35 Přejeme si... [P] 20:00 Adorace [L] 21:05 BET LECHEM – vnitřní domov (35. díl): Pavel Mráček – O zjevení Panny Marie Guadalupské v Mexiku. 21:20 Noční univerzita: P. René-Luc – Jediný pravý Otec [P] 22:30 Odkaz předků (1. díl): Lenešice 22:40 Generální audience Svatého otce 23:15 Video Journal české vědy 23:30 Příběhy odvahy a víry: Monstrprocesy (2. díl): Fraška spravedlnosti 0:00 Koncert královský 0:50 Na koberečku.

Čtvrtek 5. 3. 2015

6:05 25 let Violy 6:20 Stavitelé měst 6:30 Terra Santa News: 4. 3. 2015 6:50 BET LECHEM – vnitřní domov (35. díl): Pavel Mráček – O zjevení Panny Marie Guadalupské v Mexiku. 7:10 Charita ve středu (10. díl) 8:10 Plnou parou do srdce Beskyd 8:50 Po cestách víry (5. díl): HADŽ – životní cesta 9:45 Přejeme si... 10:05 Kulatý stůl: Opuštění 11:40 Sedmihlásky 11:45 O Mlsálkovi (4. díl): Jak Kund'aba s Puclíkem přejeli Mlsálkovi ocásek 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 P. S. [P] 12:20 Koncert královský 13:10 Pro vita mundi (139. díl): Nejstarší oratorián Vojtěch Zezulka 13:40 Generální audience Svatého otce 14:10 Mwebare kwija – Klinika v buši 14:25 Buon giorno s Františkem 15:30 Outdoor Films s Dinou Štěrbovou – Touhy a úděl 17:00 Khuda-e-Faring 17:40 Viac než diaspora 18:00 Animované biblické příběhy: Šalomoun 18:25 Sedmihlásky 18:30 O Mlsálkovi (5. díl): Mlsálek a nafukovací míč 18:40 Zachraňme kostely (3. díl): Kostel Nalezení sv. Kříže a kaple sv. Anny v Pelhřimově 19:00 Ars Vaticana (12. díl) [P] 19:10 Budu pomáhat: Smišek 19:20 Přejeme si... 19:35 Zpravodajské Noeviny: 5. 3. 2015 [P] 20:00 Jak potkávat svět s Janem Hališkou [L] 21:25 Putování po evropských kláštřích: Benediktinský klášter v Lovani, Belgie 22:00 Zpravodajské Noeviny: 5. 3. 2015 22:15 P. S. 22:25 Vatican magazine (804. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 23:00 Zachraňme kostely (4. díl): kostel sv. Archanděla Michaela v Jiřikově 23:20 Bez hábitu na živo: z kláštera Kongregace milosrdných sester sv. Kříže v Kroměříži 0:25 Zpravodajské Noeviny: 5. 3. 2015 0:40 Můj Bůh a Walter: Vtělení.

Pátek 6. 3. 2015

6:05 Zpravodajské Noeviny: 5. 3. 2015 6:20 Zachraňme kostely (4. díl): kostel sv. Archanděla Michaela v Jiřikově 6:40 Příběhy odvahy a víry: Monstrprocesy (2. díl): Fraška spravedlnosti 7:10 Jak si mě našel Antonín z Padovy 7:50 Charita Veselí nad Moravou 8:05 Video Journal české vědy 8:20 BET LECHEM – vnitřní domov (35. díl): Pavel Mráček – O zjevení Panny Marie Guadalupské v Mexiku. 8:40 Noční univerzita: P. René-Luc – Jediný pravý Otec 9:50 Na koberečku 10:05 Na jedné lodi (6. díl) 11:10 Dar z Medugorje 11:35 Sedmihlásky 11:40 O Mlsálkovi (5. díl): Mlsálek a nafukovací míč 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple

Telepace [L] 12:50 Ars Vaticana (12. díl) 13:00 Přejeme si... 13:20 Zachraňme kostely (3. díl): Kostel Nalezení sv. Kříže a kaple sv. Anny v Pelhřimově 13:45 25 let Violy 14:05 Johannes Brahms: Tragic overture d moll op. 81 15:00 Křížová cesta rodin 15:20 Gustav Ištók – Kříž je moje cesta 15:45 Zpravodajské Noeviny: 5. 3. 2015 16:00 Skleněná múza 16:15 Stavitelé měst 16:30 Po cestách víry (5. díl): HADŽ – životní cesta 17:25 Godzone magazín 18:00 Křížovatky Sváti Karáska (3. díl) 18:25 Sedmihlásky 18:30 O Mlsálkovi (6. díl): Jak Mlsálka boley zuby 18:40 Můj Bůh a Walter: Vtělení 19:00 Putování po evropských kláštřích: Benediktinský klášter v Lovani, Belgie 19:30 Zprávy z Věčného města: 6. 3. 2015 [P] 20:00 Noemova pošta: březem [L] 21:40 Viac než diaspora 22:00 Přejeme si... 22:20 Outdoor Films s Dinou Štěrbovou – Touhy a úděl 23:55 Khuda-e-Faring 0:35 Večer chval.

Sobota 7. 3. 2015

6:05 Zprávy z Věčného města: 6. 3. 2015 6:15 Viac než diaspora 6:30 Ich bin: Já jsem 7:30 BET LECHEM – vnitřní domov (35. díl): Pavel Mráček – O zjevení Panny Marie Guadalupské v Mexiku. 7:45 P. Vojtěch Kodet – Postní obnova: Proměnění Páně (Lk 9,28–36) 8:25 Noeland (35. díl) 8:55 Sedmihlásky 9:00 Animované biblické příběhy: Šalomoun 9:25 Můj Bůh a Walter: Vtělení 9:45 Zachraňme kostely (4. díl): kostel sv. Archanděla Michaela v Jiřikově 10:05 Plnou parou do srdce Beskyd 10:45 Po cestách víry (5. díl): HADŽ – životní cesta 11:40 Video Journal české vědy 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [P] 12:15 P. S. [P] 12:25 Zpravodajské Noeviny: 5. 3. 2015 12:45 Přejeme si... 13:00 Charita ve středu (10. díl) 14:00 Terra Santa News: 4. 3. 2015 14:25 Zprávy z Věčného města: 6. 3. 2015 14:35 Jak potkávat svět s Janem Hališkou 16:00 Krásné slovo otce Špidlíka (8. díl) 16:55 O valašského primáška 2014 18:00 Příběhy odvahy a víry: Oleg Senin (3. díl): Kázání ve tmě 18:25 Sedmihlásky 18:30 O Mlsálkovi (6. díl): Jak Mlsálka boley zuby 18:50 Hudební magazín Mezi pražci [P] 19:30 V souvislostech (88. díl) [P] 20:00 Hlubinami vesmíru [P] 20:45 Harfa Noemova [P] 21:10 Chiara Luce Badano – Neobyčejný příběh obyčejné dívky 22:00 P. S. 22:10 Zprávy z Věčného města: 6. 3. 2015 22:25 Misionáři chudých 22:40 Budu pomáhat: Smišek 22:50 Noční univerzita: Prof. Vladimír Smékal, CSc. – Hledání a respektování pravdy (1. část) 0:05 Johannes Brahms: Tragic overture d moll op. 81 0:50 Křížovatky Sváti Karáska (3. díl).

Neděle 8. 3. 2015

6:15 Godzone magazín 6:45 Ars Vaticana (12. díl) 7:00 Jak potkávat svět s Janem Hališkou 8:25 Skleněná múza 8:35 Stavitelé měst 8:50 25 let Violy 9:05 Charita ve středu (10. díl) 10:10 Zprávy z Věčného města: 6. 3. 2015 10:30 Mše svatá z kostela sv. Vavřince: ve Vizovicích [L] 11:45 Na koberečku 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L] 12:20 V souvislostech (88. díl) 12:45 Zpravodajský souhrn týdne [P] 13:40 Hlubinami vesmíru 14:20 Harfa Noemova 14:50 Noční univerzita: P. René-Luc – Jediný pravý Otec 16:00 Budu pomáhat: Smišek 16:55 Sedmihlásky – Okolo mlýna 17:00 Cirkus Noeland (21. díl) [P] 17:30 Animované biblické příběhy: Eliáš [P] 18:05 Můj Bůh a Walter: Vtělení 18:20 Zprávy z Věčného města: 6. 3. 2015 18:30 Ut intelligam corde – Porozumieť srdcom 19:00 BET LECHEM – vnitřní domov (35. díl): Pavel Mráček – O zjevení Panny Marie Guadalupské v Mexiku. 19:35 Přejeme si... [P] 20:00 P. Vojtěch Kodet – Postní obnova: Rozmluva se Samařankou (Jan 4,5–42) [P] 20:40 Vatican magazine (805. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 21:15 Koncert Hradišťanu a Filharmonie Bohuslava Martinů 23:05 V souvislostech (88. díl) 23:25 Po cestách víry (5. díl): HADŽ – životní cesta 0:20 Polední modlitba Sv. otce Františka 0:30 Křížovatky Sváti Karáska (3. díl) 0:55 Zpravodajský souhrn týdne 1:45 Krásné slovo otce Špidlíka (8. díl).

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, nabízím ti v něm své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svátý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysl Svátého otce a našich biskupů ...

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

ÚMYSLY NA BŘEZEN 2015

Všeobecný: Aby se ti, kdo se věnují vědeckému výzkumu, dali do služeb blaha člověka v jeho celistvosti.

Evangelizační: Za ženy, aby byl stále více uznáván jejich jedinečný přínos, kterým přispívají k životu církve.

Národní: Za sílu k odpuštění pro každého, kdo v srdci uchovává nenávisť.

SIGNÁLY.CZ HLEDÁJÍ PROGRAMÁTORA

Komunitní web pro křesťanskou mládež hledá PHP programátora. Možné i na částečný úvazek nebo jako dlouhodobá brigáda pro studenty. **Kontakt:** vyvoj@signaly.cz • **web:** www.signaly.cz.

JARNÍ ORELSKÁ POUŤ KE SVATÉMU VÁCLAVOVI DO STOCHOVA v sobotu 18. dubna 2015

Orlové a orlice! Sestry a bratři, ctitelé svatého knížete Václava! Jaro začneme spolkovou poutí k hlavnímu patronu českých zemí, svatému Václavu, do památného přemyslovského Stochova, světcova rodiště.

10.00 hod. – začátek pouti u Svatováclavského dubu ve Stochově (Dub se nachází na návsi za kostelem sv. Václava).

10.30 hod. – mše svatá podle misálu z r. 1962 v kostele sv. Václava.

Vlak do Stochova v okr. Kladno (dráha Praha-Kladno-Rakovník). Po mši svatě oběd v zamluvené restauraci.

Pořadatel: Orel župa Svatováclavská – br. Stanislav Vejvar • **standa.vejvar@volny.cz** • **http://www.orel-zsv.ic.cz/akce.htm.**

Zveme na **SVATOJAKUBSKOU PĚŠÍ POUŤ (portugalskou cestou) do Santiago de Compostela** s návštěvou Fatimy, Lurd, Garabandalu, Nice a koupáním na Francouzské riviéře **ve dnech 11. 8. – 23. 8. 2015.**

Přihlášky (do 31. 3. 2015): Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové • telefon: 495 063 661, e-mail: dcs@bihk.cz, web: www.dcskhk.cz.

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás srdečně zvou na **postní duchovní obnovu na téma „OBJEVIT MÍRU UTRPENÍ SVĚTA V JEŽIŠOVĚ SRDCI“**, která má přímou souvislost s vyhlášenou přípravou na eucharistické kongresy v roce 2015. Duchovní obnova se uskuteční **ve dnech 28.–29. března 2015.** Program začíná v sobotu v 9 hodin mší svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu (vede S. Siarda L. Trochtová). Zakončení je v neděli ve 13 hodin. Z důvodu omezené kapacity **je nutné se přihlásit do 23. března 2015** na e-mail info@premonstratky.cz nebo na tel. 733 755 836.

Liturgická čtení

Neděle 1. 3. – 2. neděle postní

1. čt.: Gn 22,1–2.9a.10–13.15–18
Ž 116(115),10+15.16–17.18–19

Odp.: 9 (*Budu kráčet před Hospodínem v zemi živých.*)

2. čt.: Řím 8,31b–34

Ev.: Mk 9,2–10

Pondělí 2. 3. – ferie

1. čt.: Dan 9,4b–10

Ž 79(78),8.9.11+13

Odp.: srov. Ž 103(102),10a

(*Nejednej s námi podle našich hříchů, Hospodine!*)

Ev.: Lk 6,36–38

Úterý 3. 3. – ferie

1. čt.: Iz 1,10.16–20

Ž 50(49),8–9.16bc–17.21+23

Odp.: 23b (*Kdo žije správně, tomu ukáží Boží spásu.*)

Ev.: Mt 23,1–12

Středa 4. 3. – připomínka sv. Kazimíra

1. čt.: Jer 18,18–20

Ž 31(30),5–6.14.15–16

Odp.: 17b (*Zachraň mě, Hospodine, svou slitovností.*)

Ev.: Mt 20,17–28

Čtvrtek 5. 3. – ferie

1. čt.: Jer 17,5–10

Ž 1,1–2.3.4+6

Odp.: Ž 40(39),5a (*Blaze tomu, kdo svou naději vložil v Hospodina.*)

Ev.: Lk 16,19–31

Pátek 6. 3. – ferie

1. čt.: Gn 37,3–4.12–13a.17b–28

Ž 105(104),16–17.18–19.20–21

Odp.: 5a (*Pamatujte na divy, které učinil Hospodin.*)

Ev.: Mt 21,33–43.45–46

Sobota 7. 3. – připomínka sv. Perpetuy a Felicity

1. čt.: Mich 7,14–15.18–20

Ž 103(102),1–2.3–4.9–10.11–12

Odp.: 8a (*Hospodin je milosrdný a milostivý.*)

Ev.: Lk 15,1–3.11–32

BREVIÁŘ PRO LAIKY

28. ÚNORA – 7. BŘEZNA 2015

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 1. 3.		PO 2. 3.		ÚT 3. 3.		ST 4. 3.		ČT 5. 3.		PÁ 6. 3.		SO 7. 3.	
Antifona	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	270	300	271	300	272	301	271	300	272	301	271	300	272	301
Antifony	313	348	935	1046	950	1062	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132
Žalmy	921	1030	936	1046	950	1063	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132
Krátké čtení a zpěv	313	349	317	353	321	357	324	360	327	364	331	368	334	372
Antifona k Zach. kantiku	313	349	317	353	321	357	324	361	328	365	331	368	334	372
Prosby	314	349	318	354	321	357	325	361	328	365	331	369	335	372
Závěrečná modlitba	314	350	318	354	322	358	325	362	328	365	332	369	335	373
Modlitba během dne:														
Hymnus	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302
Antifony	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138
Krátké čtení	314	350	318	354	322	358	325	362	329	366	332	369	335	373
Závěrečná modlitba	314	350	318	354	322	358	325	362	328	365	332	369	335	373
Nešpory:														
	SO 28. 2.													
Hymnus	268	297	268	297	268	298	269	299	268	298	269	299	268	298
Antifony	311	347	316	351	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126
Kr. čtení a zpěv	311	347	316	352	319	355	323	359	326	363	330	367	333	370
Ant. ke kant. P. M.	312	348	316	352	320	356	323	359	327	363	330	367	333	371
Prosby	312	348	316	352	320	356	323	360	327	364	330	367	333	371
Záv. modlitba	314	350	314	350	318	354	322	358	325	362	328	365	332	369
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

MODLITBY K UCTĚNÍ TRPÍCÍCH ÚDŮ KRISTA PŘIPISOVANÉ SVATÉMU BERNARDOVI

Brožurka začíná krátkou zmínkou o zjevení, které měl svatý Bernard o neznámé ráně na svatém rameni našeho Pána Ježíše Krista, jež se otevřela pod tíhou kříže. Dále brožurka obsahuje základní informace o zkoumání Turínského plátna a stigmaty svatého Otce Pia. Druhou polovinu brožurky tvoří modlitby k uctění trpících údů Krista připisované svatému Bernardovi.

Trapistky • Brož., 98x143 mm, křídový papír, 32 stran, 50 Kč

KŘÍŽOVÁ CESTA S MARIÍ

Elias Vella • Z angličtiny přeložila Hana Kalná • Odpovědná redaktorka Ivana Albrechtová

Text křížové cesty je sestaven z úryvků Písma svatého, slova Panny Marie k rozjímající duši, modlitby a sekvence *Stabat Mater*. Jednotlivé meditace jsou doprovázeny barevnými fotografiemi křížové cesty v poutním klášterním kostele Panny Marie Karmelské v Kostelním Vydří.

Karmelitánské nakladatelství
Brož., 90x200 mm, 64 stran, 99 Kč

KŘÍŽOVÁ CESTA S PAPEŽEM FRANTIŠKEM

Sestavila Anna Penna FSP • Ilustrace Maria Ludgera Haberstroh OSF

Křížová cesta je sestavena z vybraných pasáží z exhortace *Evangelii gaudium* a promluv, které papež František pronesl

ještě jako kardinál Bergoglio v době svého působení v diecézi Buenos Aires. Papežovy myšlenky vedou náš pohled k Ježíšově lásce, se kterou se sklání k naší ubohosti, a k jeho odevzdanosti Otci. Svou oddaností Otci Ježíš překonává vzdálenost mezi člověkem a Bohem, kterou jsme vytyčili svým hříchem. Ježíš chce, abychom se mu stávali podobnými a ubírali se celým svým životem k jeho a k našemu Otci. Nestojí však daleko před námi jako ukazatel, kterého nikdy nebudeme schopni dosáhnout. On sám nás bere na svá ramena a nese nás tam, kam bychom sami nikdy nedošli.

Paulínky • Brož., 110x189 mm, křídový papír, 40 stran, 68 Kč

MALÝ PRINC

Antoine de Saint-Exupéry • Z francouzštiny přeložila Olga Sixtová • Úprava obrázků Blanka Brixová

Toto vydání jedné z nejoblíbenějších knih 20. století je prvním českým vydáním, které co možná nejpřesněji a nejvěrněji odráží prvotní podobu, v jaké Exupéryho dílo spatřilo světlo světa za autorova života. Vychází z prvního, newyorského vydání z roku 1943, jež představuje jediné zpracování, které vzniklo v součinnosti s autorem, které autor odsouhlasil a jež je plně v souladu s jeho přáním, celkovou grafickou a vizuální představou a uměleckým záměrem. Českému čtenáři se tak *Malý princ* poprvé dostává do rukou ve své původní úpravě, jež mu umožní, aby v díle odkrýval nové významy, které mu dosud zůstávaly utajeny. Požadavku věrnosti původní autorově ideji a smyslu díla vychází vstříc i samotný překlad.

Rybka Publishers • Váz., přebal, 165x208 mm, 102 stran, 239 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz
Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

982707-0262/2011	TZ	
------------------	----	---

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské. Vydává Matice cyrilometodějská v Olomouci, Dolní nám. 24 - IČO 533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: šéfredaktor Josef Váček, redaktor Mgr. Daniel Dehner. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámá to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz; objednavky@maticecm.cz; periodika@maticecm.cz, tel.: 585 220 626; objednavky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz, tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz, inzerce: knihy@maticecm.cz). Registrací značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorjé aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádané neověřené příspěvky nevracíme.